

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ, 6^ο ΕΞΑΜΗΝΟ

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

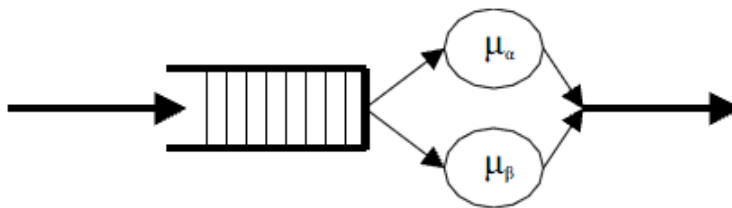
«ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΟΥΡΑΣ Μ/Μ/2/10 ΜΕ ΚΑΤΩΦΛΙ»

ΜΑΝΟΥΣΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ

03109031

Περιγραφή του συστήματος - Σκοπός.

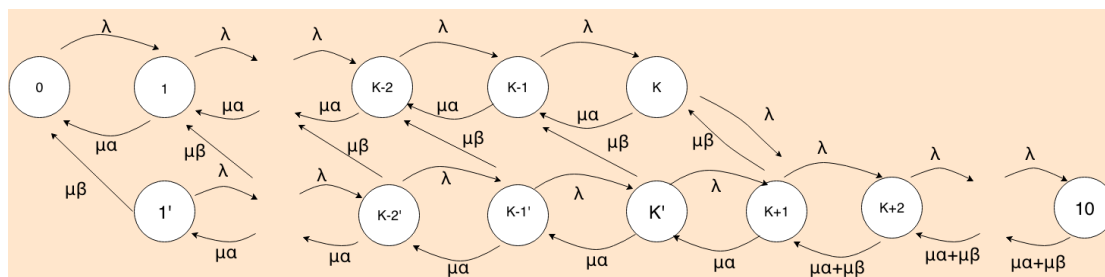
Η παρούσα εργασία έχει ως στόχο τη μελέτη ενός συστήματος αναμονής M/M/2/10, ένα σύστημα δηλαδή στο οποίο οι αφίξεις ακολουθούν κατανομή Poisson λ , υπάρχουν δυο εξυπηρετητές, οι εξυπηρετήσεις είναι εκθετικές και έχουν ρυθμούς $\mu_\alpha=4$ πελάτες/sec και $\mu_\beta=1$ πελάτες/sec, ενώ ο αριθμός των πελατών στο σύστημα είναι ανα πάσα στιγμή μικρότερος ή ίσος του δέκα. Το σύστημα παρουσιάζεται στο παρακάτω σχήμα:

Επιπλέον η τιμή του κατωφλίου k είναι μεταβλητή και υποδηλώνει την τιμή k των πελατών που υπάρχουν στο σύστημα, η οποία μόλις ξεπεραστεί οδηγεί στην ενεργοποίηση του εξυπηρετητή β , ο οποίος μέχρι εκείνη τη στιγμή ήταν ανενεργός (idle). Η μελέτη του παραπάνω συστήματος έγινε για διαφορετικές τιμές των λ και k .

Διαδικασία προσομοίωσης

Το παραπάνω σύστημα μπορεί να περιγραφεί με χρήση του μοντέλου γεννήσεων-θανάτων και με αυτό το τρόπο μας δίνεται η δυνατότητα να καταστρώσουμε ένα γράφημα καταστάσεων το οποίο μπορεί να περιγράψει όλες τις πιθανές μεταβάσεις και καταστάσεις του συστήματος. Το μοντέλο γεννήσεων-θανάτων μας λέει ότι από μια δεδομένη κατάσταση i έχουμε δικαίωμα να μεταβούμε μόνο σε αμέσως προηγούμενη ή αμέσως επόμενη κατάσταση ($i-1$ ή $i+1$ κατάσταση). Συγκεκριμένα λοιπόν, από δεδομένη κατάσταση i μπορεί είτε να μεταβούμε σε κατάσταση $i+1$ επειδή είχαμε αφίξη πελάτη με ρυθμό λ ή σε κατάσταση $i-1$ επειδή συνέβη κάποια αναχώρηση με ρυθμό που εξαρτάται από την εκάστοτε φάση στην οποία βρίσκεται το σύστημα αναμονής. Κατα συνέπεια, προκύπτει το παρακάτω διάγραμμα καταστάσεων.

Παρατηρούμε ότι ξεκινάμε από τη κατάσταση 0, στην οποία δεν υπάρχει κανένας πελάτης στο σύστημα και το μόνο που μπορεί να συμβεί είναι αφίξη.

Στη συνέχεια προχωρούμε μέχρι να φτάσουμε στην κατάσταση k . Για το σύνολο των καταστάσεων από 1- k γνωρίζουμε ότι συμβαίνουν αφίξεις με ρυθμό λ και επιπλέον ότι όλοι οι πελάτες εξυπηρετούνται από τον εξυπηρετητή A δεδομένου ότι δεν έχουμε ξεπεράσει ακόμα το κατώφλι. Η περίπτωση αυτή αντιστοιχεί στον πάνω κλάδο του state diagram. Η πιθανότητα να έρθει καινούριος πελάτης στο σύστημα είναι ανάλογη του λ και η πιθανότητα αναχώρησης για τον συγκεκριμένο κλάδο είναι ανάλογη του μ_a . Επίσης ισχύει πως $\lambda * k = \mu_a * k$. Άρα, $k = \frac{1}{\lambda + \mu_a}$ γεγονός που σημαίνει ότι $P_{\text{αφίξης}} = \frac{\lambda}{\lambda + \mu_a}$ και $P_{\text{αναχώρησης}} = \frac{\mu_a}{\lambda + \mu_a}$.

Η κατάσταση $k+1$ είναι οριακή κατάσταση για το σύστημα μας όσον αφορά την εξυπηρέτηση των πελατών καθώς τότε ενεργοποιείται πρώτη φορά ο εξυπηρετητής B. Όταν βρισκόμαστε στην κατάσταση αυτή, μπορεί κατά τα γνωστά να συμβεί αφίξη με ρυθμό λ αλλά όσον αφορά τις αναχωρήσεις πρέπει να διαχωρίσουμε δυο περιπτώσεις. Αν ο $k+1$ πελάτης εξυπηρετηθεί από τον εξυπηρετητή B, τότε μεταβαίνουμε στην κατάσταση K του άνω κλάδου δεδομένου ότι πλέον είμαστε κάτω από το κατώφλι και ο εξυπηρετητής B δεν εξυπηρετεί κάποιον και άρα τίθεται σε κατάσταση idle. Σε περίπτωση όμως που ο πελάτης $k+1$ εξυπηρετηθεί από τον A τότε μεταβαίνουμε σε μια νέα κατάσταση K' στην οποία πιθανώς να λειτουργήσουν και οι δυο εξυπηρετητές. Αν ο πελάτης K' εξυπηρετηθεί από τον B τότε μεταβαίνουμε στην κατάσταση $K-1$ της άνω αλυσίδας αλλιώς μεταβαίνουμε στην κατάσταση $K-1'$ της κάτω αλυσίδας όπου και πάλι είναι πιθανό ο $K-1$ να δρομολογηθεί είτε από τον A είτε τον B. Για τη μετάβαση από την $1'$ στην 0 το μόνο πιθανό ενδεχόμενο είναι μέσω του εξυπηρετητή B. Όπως είναι φυσικό, στις καταστάσεις του κάτω κλάδου μπορούν να συμβούν αφίξεις με ρυθμό λ . Η πιθανότητα άφιξης όταν βρισκόμαστε στον κάτω κλάδο είναι $P_{\text{άφιξης}} = \frac{\lambda}{\lambda + \mu_a + \mu_b}$ ενώ η πιθανότητα αναχώρησης από τον A είναι $P_{\text{αναχώρησης,A}} = \frac{\mu_a}{(\lambda + \mu_a + \mu_b)}$ και η πιθανότητα αναχώρησης από τον B είναι $P_{\text{αναχώρησης,B}} = \frac{\mu_b}{(\lambda + \mu_a + \mu_b)}$.

Όσον αφορά, το τρίτο κομμάτι του διαγράμματος το οποίο αφορά τις καταστάσεις $k+2 - N$ γνωρίζουμε ότι οι αφίξεις μπορούν να συμβούν με ρυθμό λ ενώ οι εξυπηρετήσεις συμβαίνουν με το άθροισμα των δυο ρυθμών $\mu_a + \mu_b$. Κατά συνέπεια, με ίδια λογική όπως και παραπάνω προκύπτει πως $P_{\text{άφιξης}} = \lambda / (\lambda + \mu_a + \mu_b)$, $P_{\text{αναχώρησης}} = (\mu_a + \mu_b) / (\lambda + \mu_a + \mu_b)$

Τέλος, στη κατάσταση N μπορούν να συμβούν μόνο αναχωρήσεις προς τη κατάσταση N-1 με ρυθμό μα+μβ.

Source Code

Για τη προσομοίωση χρησιμοποιήθηκε Matlab καθώς επιτρέπει την ευκολή σχεδίαση των δεδομένων που προέκυψαν από την εκτέλεση του κώδικα.

Σχετικά με τον κώδικα καλό θα ήταν να αναφερθούν τα εξής:

- Για την παραγωγή τυχαίων αριθμών χρησιμοποιήθηκε η συνάρτηση rand η οποία παράγει τυχαίους αριθμούς ομοιόμορφα κατανεμημένους στο διάστημα [0,1].
- Ανάλογα με την κατάσταση στην οποία βρίσκεται το σύστημα ανα πάσα στιγμή, υπάρχουν κάποιες επιλογές για μετάβαση οι οποίες χαρακτηρίζονται από τις πιθανότητες που έχουν υπολογιστεί παραπάνω. Για να μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τη γεννήτρια τυχαίων αριθμών και τις διαφορετικές επιλογές για την επόμενη κατάσταση χωρίζουμε το διάστημα [0,1] σε όσα υποδιαστήματα χρειάζεται ανάλογα με την κατάσταση, με ευρος ανάλογο της πιθανότητας και έτσι μπορούμε να αποφανθούμε για την επόμενη μετάβαση ανάλογα με το διαστημα στο οποίο ανήκει ο αριθμός που προέκυψε από τη γεννήτρια rand.
- Για να υπολογίσουμε τη ρυθμαπόδοση του A πολλαπλασιάζουμε τον ρυθμό αναχωρήσεων του A με την πιθανότητα ο A να δρομολογεί πελάτη η οποία ισούται με $(1 - \text{πιθανότητα να είναι άδειο το σύστημα} - \text{πιθανότητα να δρομολογεί ο B όταν έχουμε 1 πακέτο})$. Αντίστοιχα για τη ρυθμαπόδοση του B είναι ο ρυθμός εξυπηρέτησης του B επί το άθροισμα των πιθανοτήτων όλων των καταστάσεων της κάτω αλυσίδας όπως φαίνεται στο σχήμα (όπου δηλαδή λειτουργεί ο B).
- Γενικά, όπου ζητούνται μέσες τιμές μεγεθών η προσομοίωση υπολογίζει χρονικούς μέσους όρους. Παρόλ'αυτά επειδή το σύστημα το οποίο εξετάζουμε είναι εργοδικό ο χρονικός μέσος ταυτίζεται με τον στατιστικό μέσο και γι αυτό έχουμε δικαίωμα να τους χρησιμοποιήσουμε.

```
close all;
clear all;
clc;
k_vector=[1 2 3 4 5 6 7 8 9];
for l=1:1:3 % loop για όλες τις πιθανές τιμές του λ
    averages_k = []; %αποθηκευση μεσου αριθμου πελατων για καθε κ
    (ερώτημα 2)
    ga_k = []; % ρυθμαπόδοση α για κάθε κ
    gb_k = []; % ρυθμαπόδοση β για κάθε κ
    for k=1:1:9 % loop για όλες τις πιθανές τιμές του κ

%-----INITIALIZATIONS-----%

ma=4;
```

```

mb=1;
state = 0;
arrivals_counter = 0;
total_counter = 0;
upper_chain = 1;
conversion_old = 0.0; %μεταβλητή με την οποία ελέγχουμε τη συγκλιση
- αποθηκευει τη παλγια τιμή του μέσου όρου πελατών
conversion_new = 100.0; %μεταβλητή με την οποία ελέγχουμε τη συγκλιση
- αποθηκευει τη νέα τιμή του μέσου όρου πελατών
arrivals_a = zeros([1,11]);
arrivals_ab = zeros([1,11]);
prob_arrival_a = zeros([1,11]);
prob_arrival_ab = zeros([1,11]);
averages_vector = [];
totalcounter_vector=[];

%-----SIMULATION && PLOTTING -----%

while (abs(conversion_old - conversion_new) > 0.0001 &&
(total_counter < 1000000)) %κριτήρια σύγκλισης
    i = rand(1); %γεννήτρια τυχαίων αριθμών
    %state
    %upper_chain
    if (state==0) %Κατάσταση 0 - αρχή διαγράμματος
        arrivals_counter=arrivals_counter+1;
        arrivals_a(state+1)=arrivals_a(state+1) + 1;
        state=state+1;
        upper_chain=1;
    elseif (state == 10) %Κατάσταση 10 - τελική κατάσταση
        if i < (1/(1+ma+mb)) %afiksi
            arrivals_counter = arrivals_counter +1;
            arrivals_ab(state+1) = arrivals_ab(state+1) +1;
        elseif (k==9) % Στη περίπτωση που k=9 η κατάσταση 10
            είναι οριακή κατάσταση πρέπει να πάρουμε περιπτώσεις για τις
            αναχωρήσεις
                if ((i<((1+mb)/(1+ma+mb))) && (i>=(1/(1+ma+mb))))
%irthe anaxwrisi apo ton b
                    state = state-1;
                    upper_chain=1;
                else %αναχώρηση από α
                    state = state-1;
                    upper_chain=0;
                end
            else
                state = state -1;
            end
        elseif ((state<k+1) && (upper_chain==1) && (state~=0))
%Περίπτωση οπου είμαστε στη κατάσταση 1-k και εξυπηρετεί μόνο ο α
            if (i < 1/(1+ma)) % Αφιξη
                arrivals_counter = arrivals_counter + 1;
                arrivals_a(state+1)=arrivals_a(state+1) + 1;
                state = state+1;
                if (state == k+1)
                    upper_chain=0;
                end
            else %αναχώρηση
                state = state -1;
            end
        end
    end
end

```

```

elseif ((state<=(k+1)) && (upper_chain==0) && (state~=0)
&& (state~=1)) % Περίπτωση όπου βρισκόμαστε στη κατάσταση 2-K+1 στον
κάτω κλάδο
    % λειτουργούν και οι 2 εξυπηρετητές. Για την
κατάσταση 1AB
    % θα πάρουμε ειδική περίπτωση
    if (i< 1/(1+ma+mb))
        arrivals_counter = arrivals_counter + 1;
        arrivals_ab(state+1) = arrivals_ab(state+1) +1;
        state = state +1;
    elseif ((i>=(1/(1+ma+mb))) && (i<((ma+1)/(1+ma+mb))))
%anaxwrisi apo a
        upper_chain = 0;
        state = state -1;
    else %anaxwrisi apo b
        upper_chain = 1;
        state = state - 1;
    end
    elseif ((state == 1) && (upper_chain == 0)) %Κατάσταση 1
- λειτουργούν και οι δυο εξυπηρετητές
        if (i< 1/(1+mb)) %αφιξη
            arrivals_counter = arrivals_counter + 1;
            arrivals_ab(state+1)=arrivals_ab(state+1)+1;
            state = state + 1;
        else %αναχώρηση μόνο από β - επιστροφή στην πάνω
αλυσίδα
            state = state -1;
            upper_chain=1;
        end
    elseif ((state>k+1) && (upper_chain == 0)) %Κατάσταση >
k+1 λειτουργούν και οι δυο εξυπηρετητές
        if (i < 1/(1+ma+mb))
            arrivals_counter = arrivals_counter +1;
            arrivals_ab(state+1) = arrivals_ab(state+1) +1;
            state = state+1;
        else
            state = state -1;
        end
    end
    total_counter = total_counter+1;
    if ((mod(total_counter,1000) == 0))
        conversion_old = conversion_new;
        conversion_new = 0;
        for iter = 1:1:11

prob_arrival_a(iter)=arrivals_a(iter)/arrivals_counter;
%H πιθανότητα ορίζεται ως το πληθος των αφιξεων στην iter κατάσταση
%προς το πληθος των συνολικών αφιξεων. Ομοίως και για
%τα επόμενα

prob_arrival_ab(iter)=arrivals_ab(iter)/arrivals_counter;
conversion_new = conversion_new + (iter-1)*(prob_arrival_a(iter) +
prob_arrival_ab(iter));
        end
averages_vector=[averages_vector conversion_new];
%Υπολογισμός μεσων τιμών πελατών για κάθε χιλιάδα
totalcounter_vector = [totalcounter_vector total_counter];
%Υπολογισμός "χιλιάδων" επαναλήψεων
        end
    end
1

```

```

k
totalcounter_vector
averages_k = [averages_k averages_vector(end)];
figure();
plot(totalcounter_vector,averages_vector);
grid();
title(['Ρυθμός αφίξεων λ=',int2str(l),' k=',int2str(k)]);
ylabel('Μέσος αριθμός πελατών στο σύστημα');
xlabel('Πλήθος επαναλήψεων προσομοίωσης');

Pa = 1-(prob_arrival_a(1) + prob_arrival_ab(2)); %πιθανότητα
να εξυπηρετεί ο A
ga = Pa*ma; % ρυθμαπόδοση A
ga_k=[ga_k ga];
Pb=0; %πιθανότητα να εξυπηρετεί ο B

for j=2:1:11
    Pb = Pb+prob_arrival_ab(j);
end
gb=Pb*mb;
gb_k=[gb_k gb];
end
%averages_k
%ga_k
%gb_k
g_ratio= ga_k./gb_k;
figure();
plot(k_vector,averages_k);
grid();
title(['Μέσος αριθμός πελατών συναρτήσει k για l=',int2str(l)]);
ylabel('Μέσος αριθμός πελατών στο σύστημα μετά τη σύγκλιση');
xlabel('k');

figure();
plot(k_vector,ga_k);
grid();
title(['Ρυθμαπόδοση α συναρτήσει k για l=',int2str(l)]);
ylabel('Ρυθμαπόδοση δρομολογητή α');
xlabel('k');

figure();
plot(k_vector,gb_k);
grid();
title(['Ρυθμαπόδοση β συναρτήσει k για l=',int2str(l)]);
ylabel('Ρυθμαπόδοση δρομολογητή β');
xlabel('k');

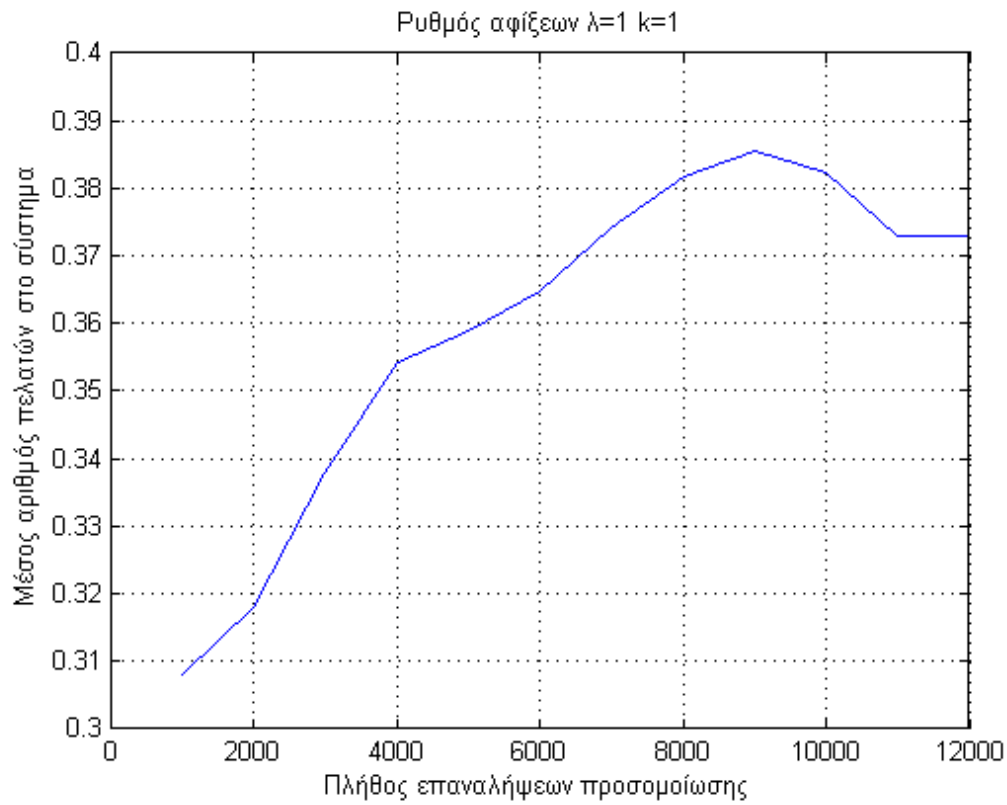
figure();
plot(k_vector,g_ratio);
grid();
title(['Λόγος ρυθμοποδόσεων συναρτήσει k για l=',int2str(l)]);
ylabel('Λόγος ρυθμοποδόσεων δρομολογητών α,β');
xlabel('k');
end

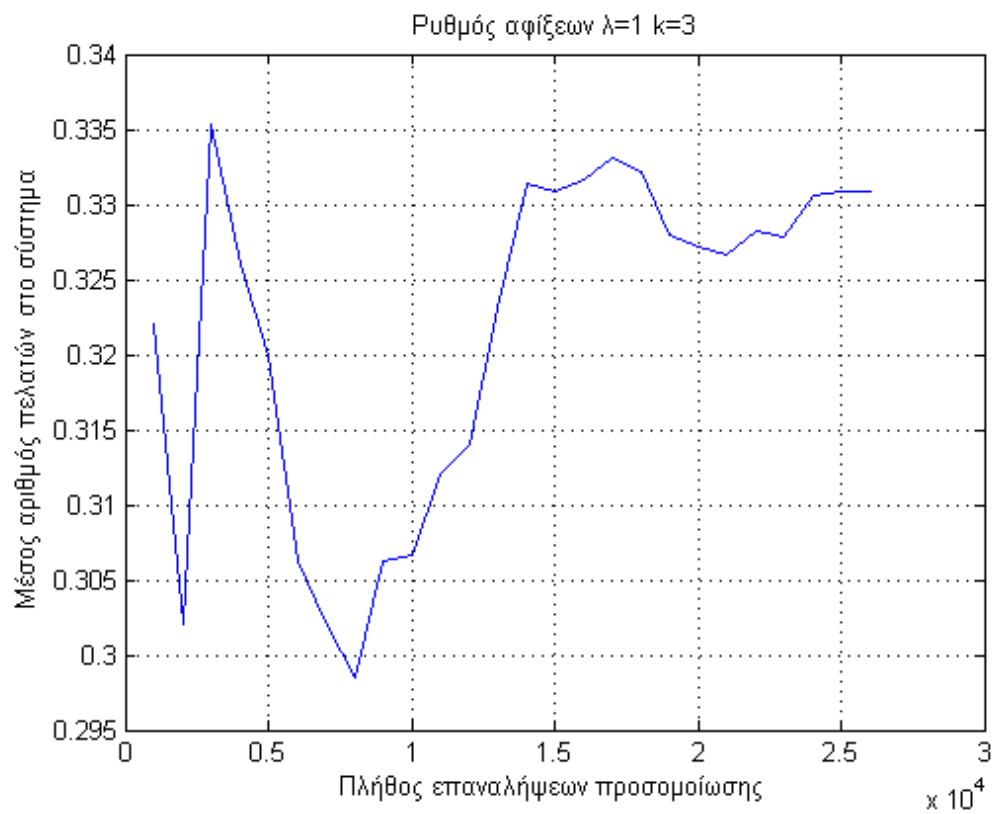
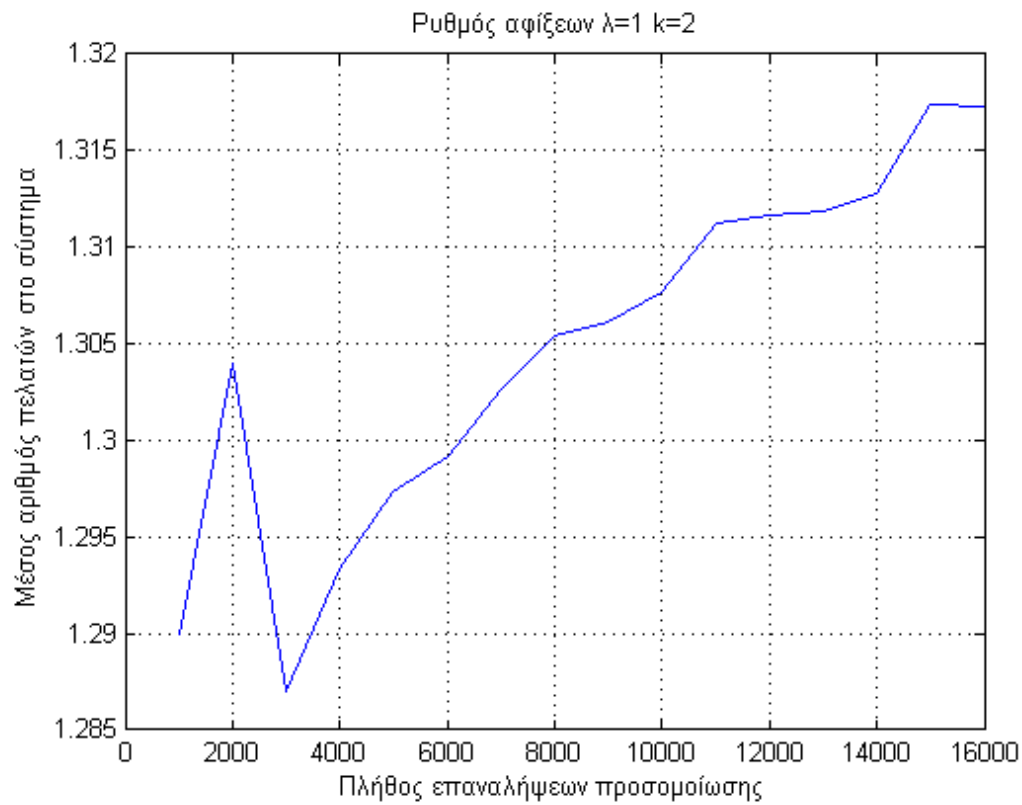
```

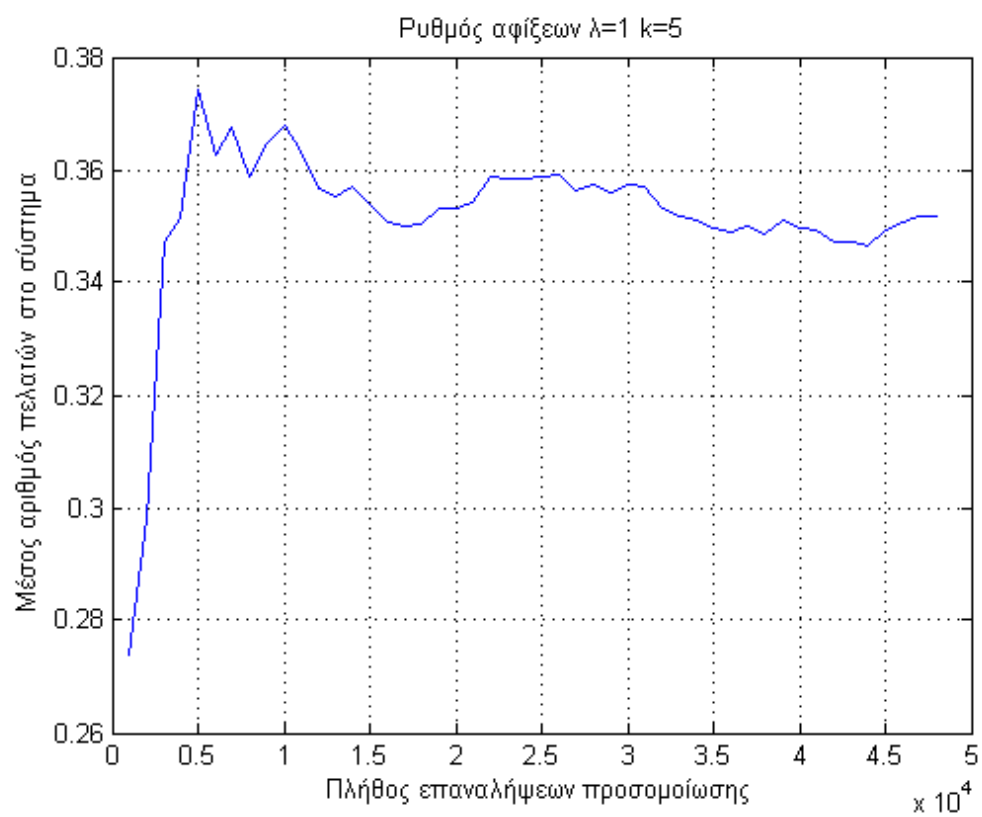
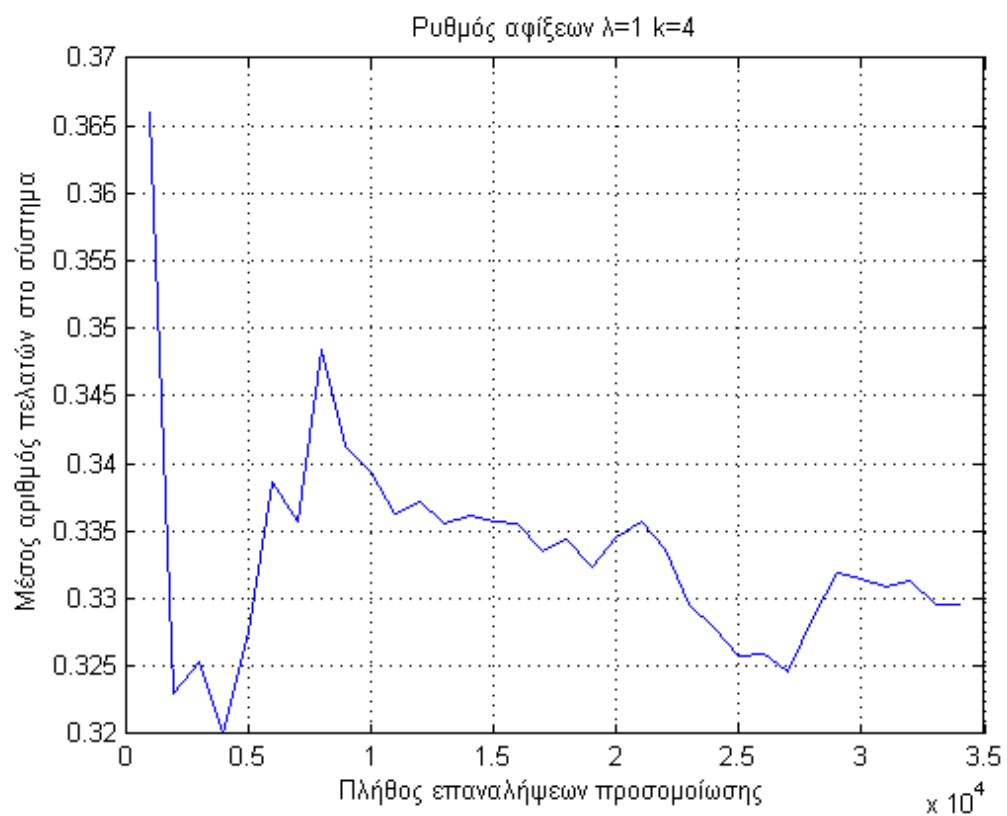
Παρουσίαση Αποτελεσμάτων

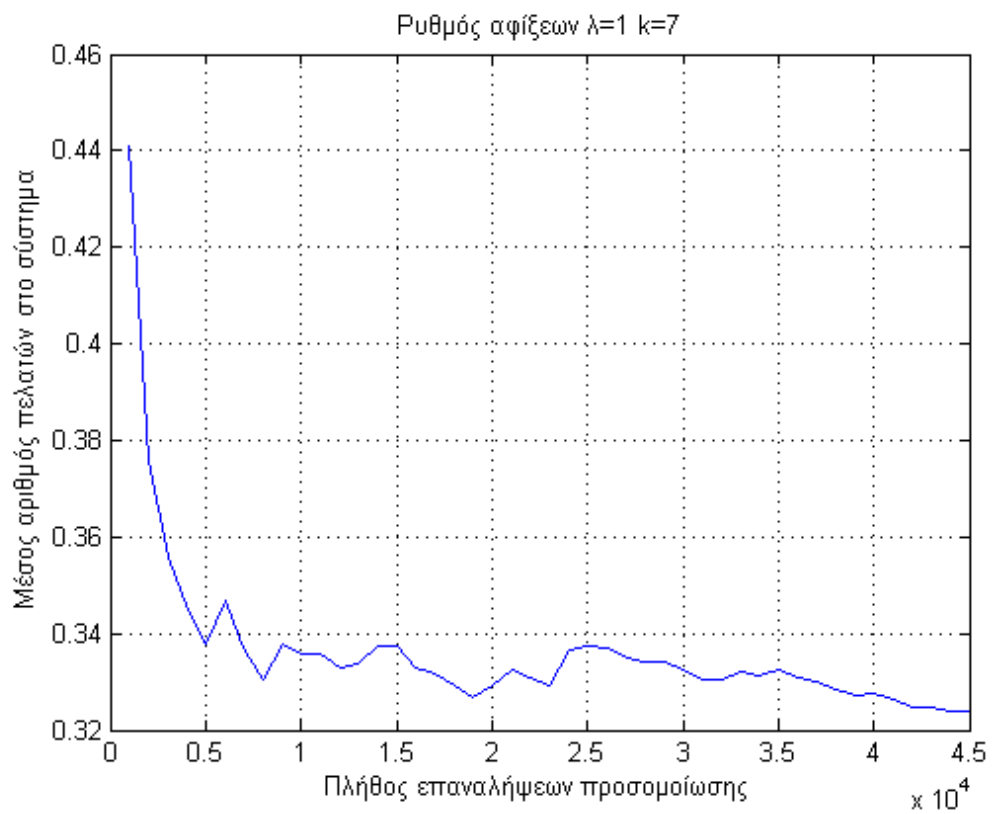
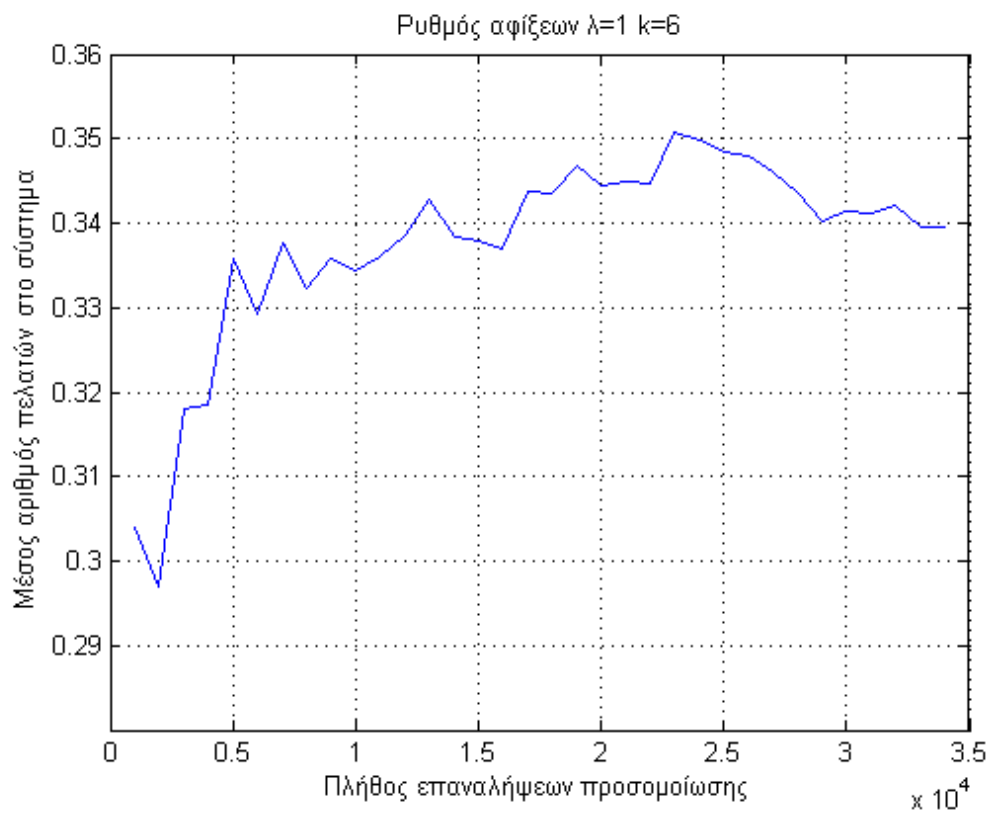
Ζητείται ο μέσος αριθμός των πελατών στο σύστημα για $k = 1, \dots, 9$, και για τις τρεις περιπτώσεις ρυθμού εισόδου, όπως αυτό εξελίσσεται κατά τη διάρκεια της προσομοίωσης, μέχρι κάποιο κριτήριο σύγκλισης.

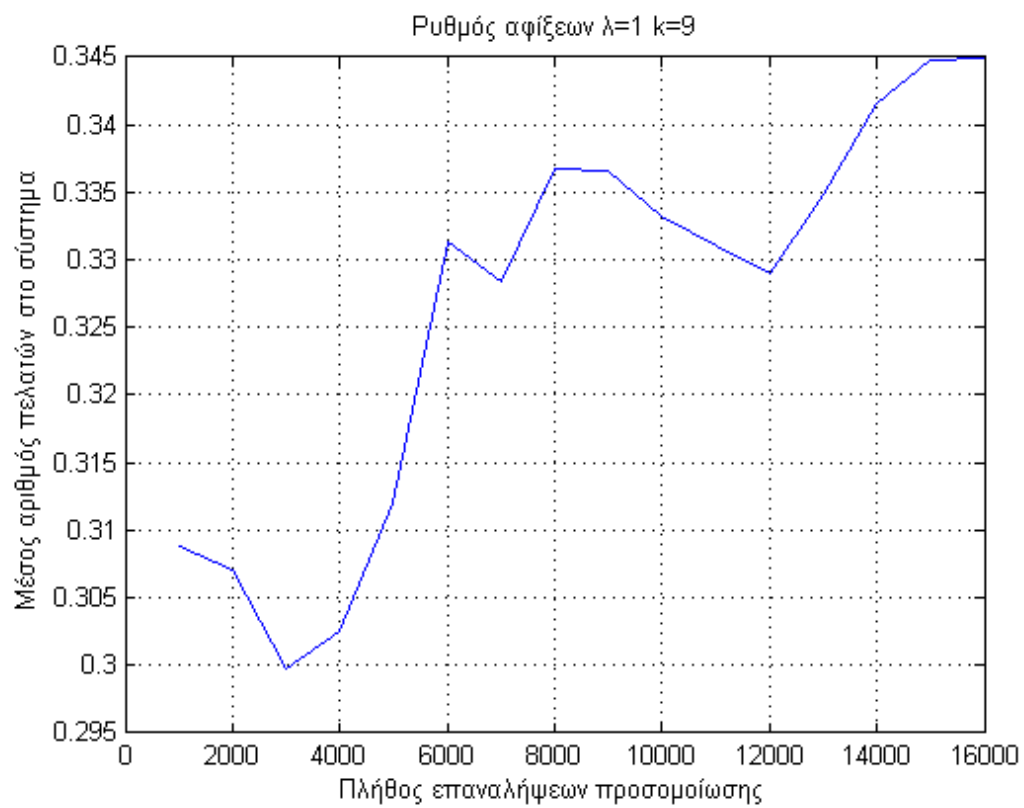
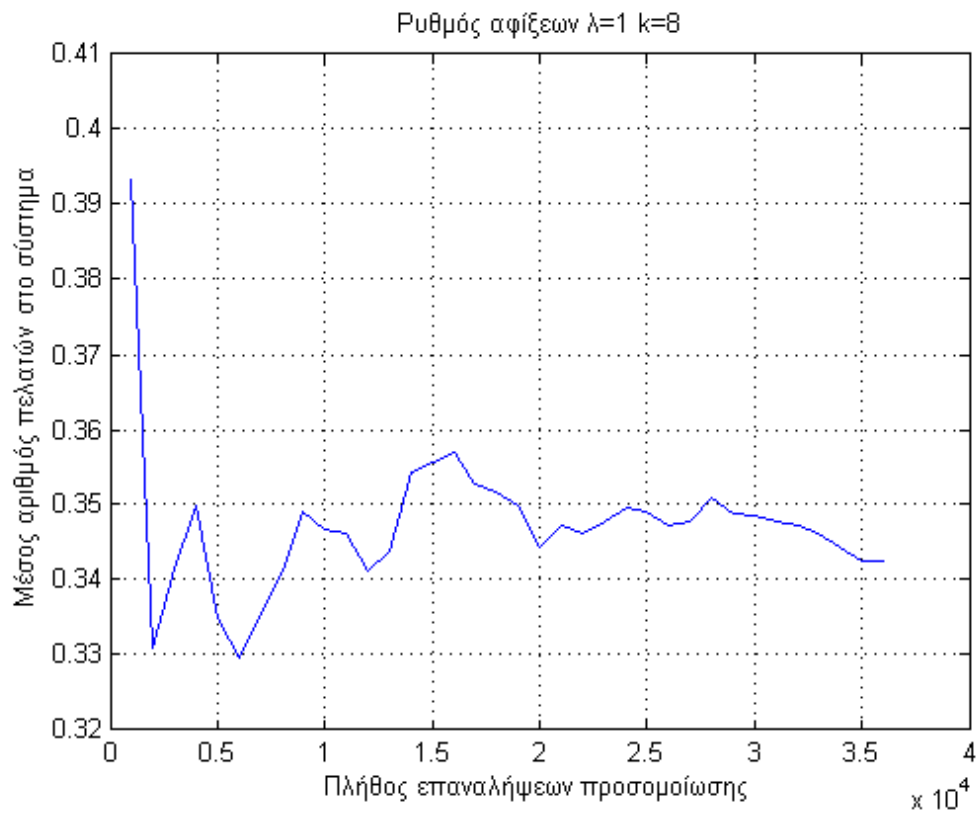
Τα αποτελέσματα παρουσιάζονται γραφικά παρακάτω:

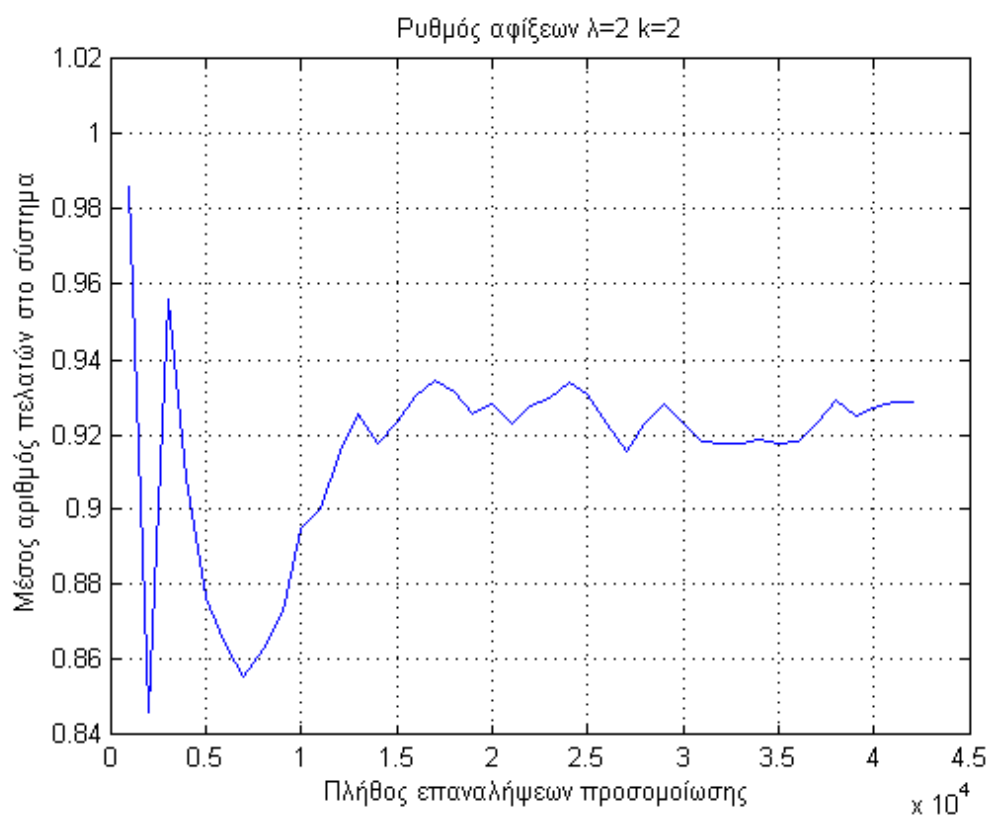
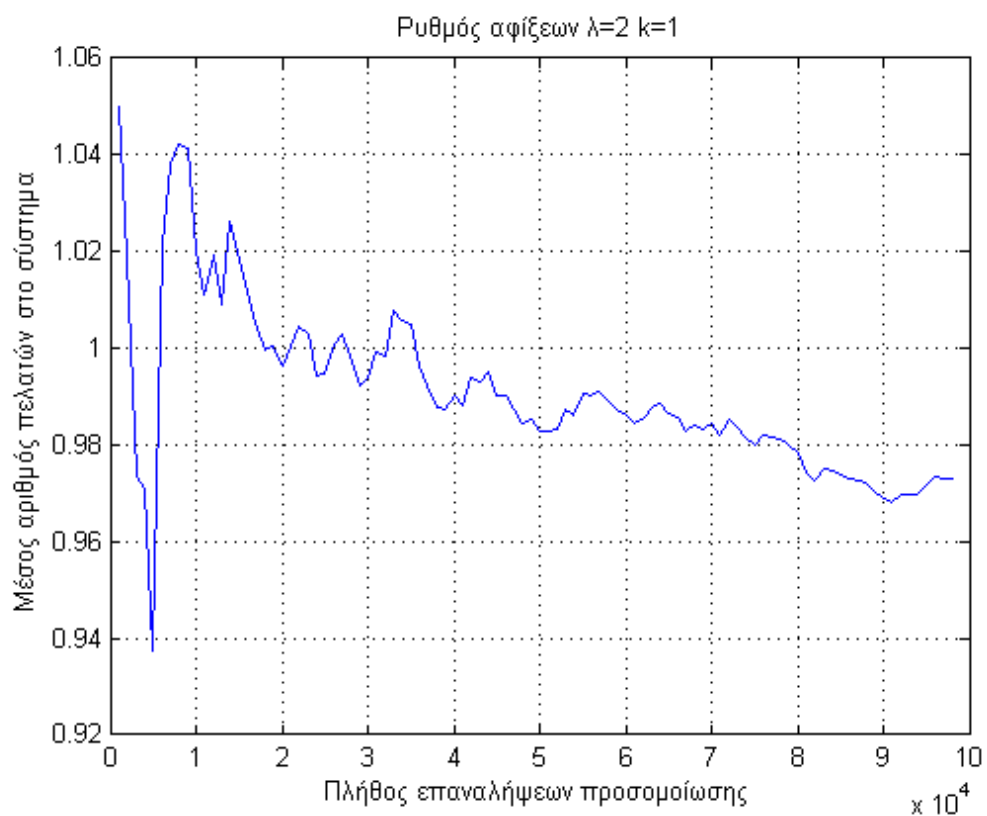

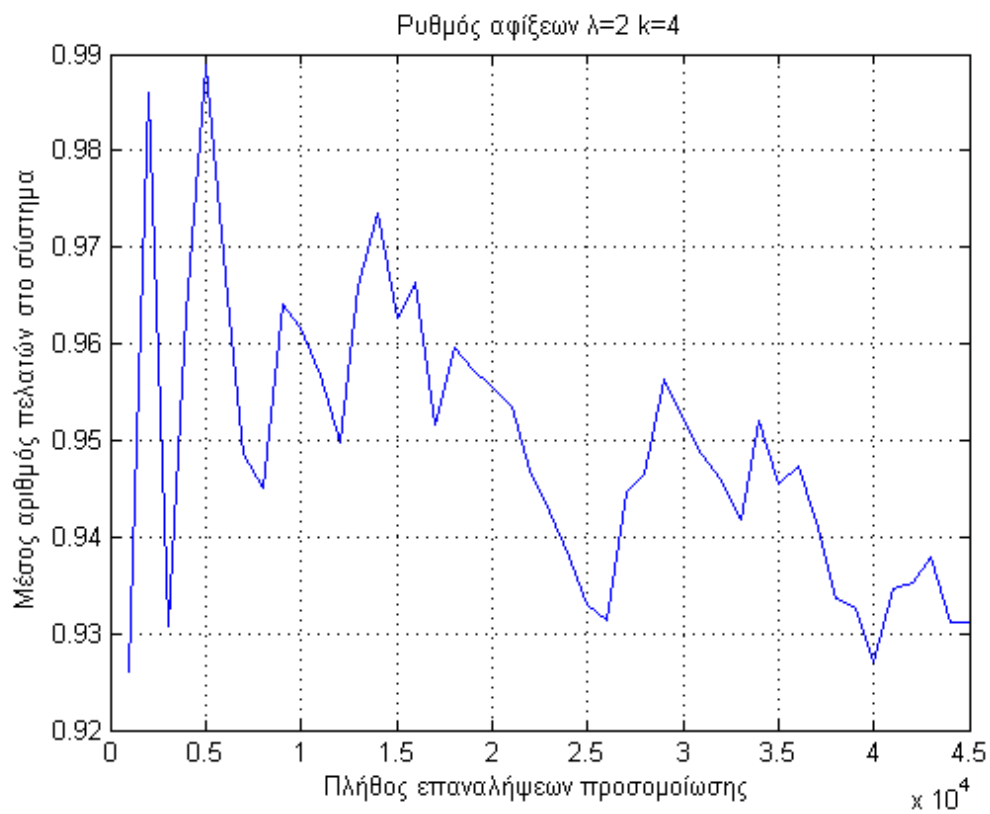
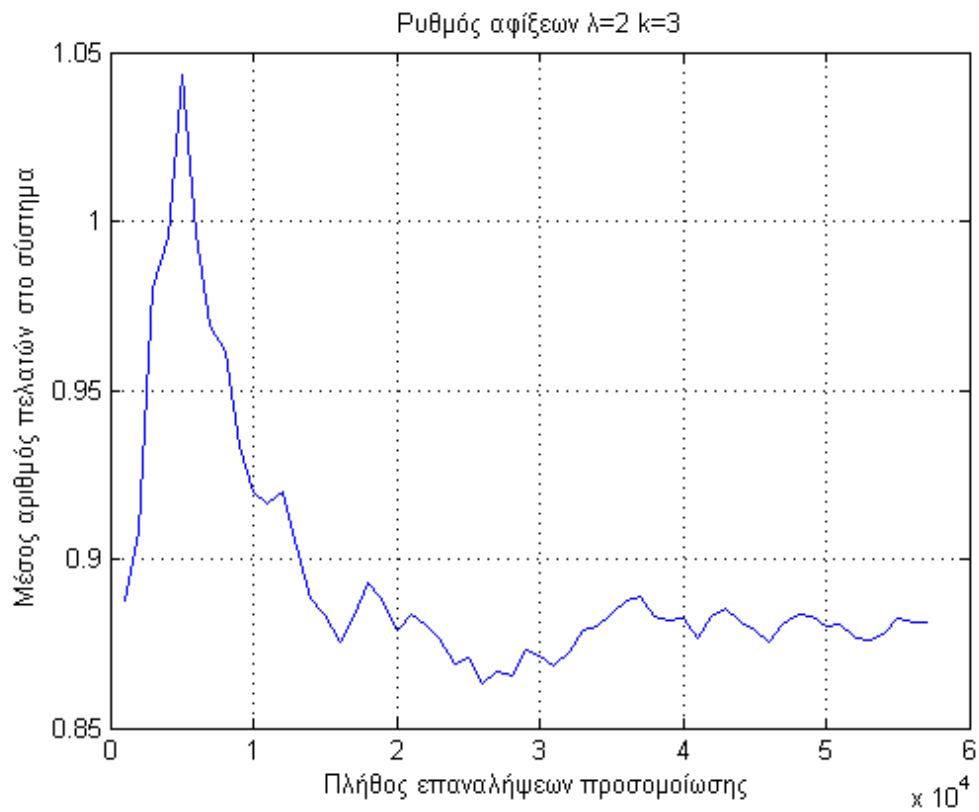

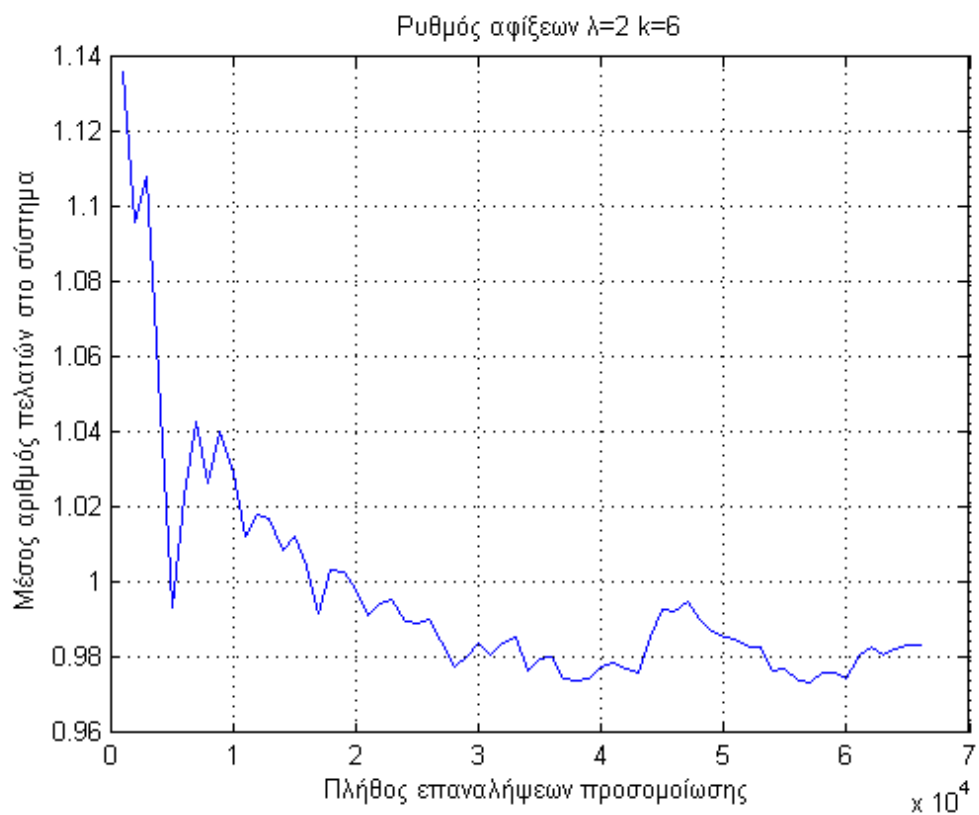
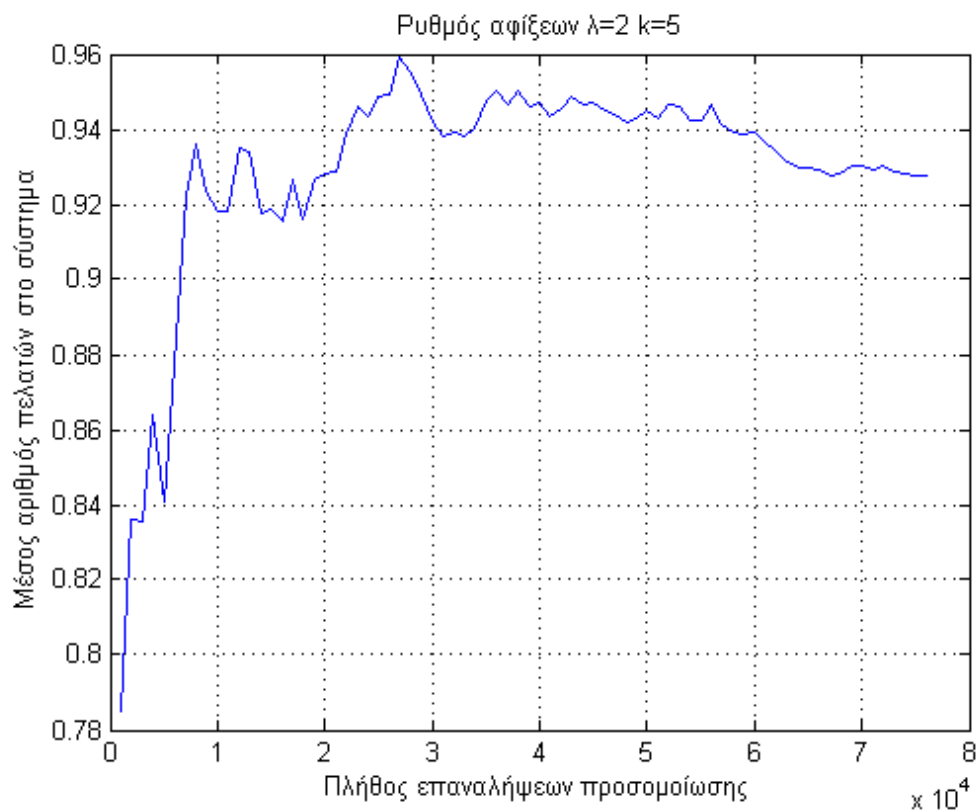

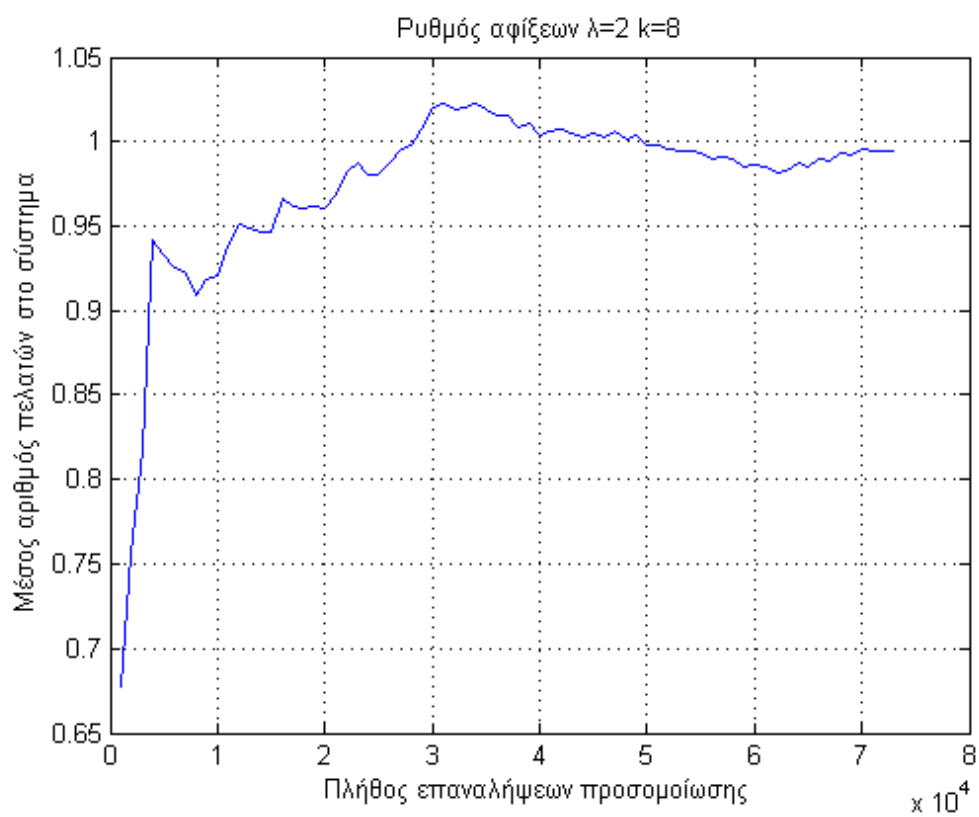
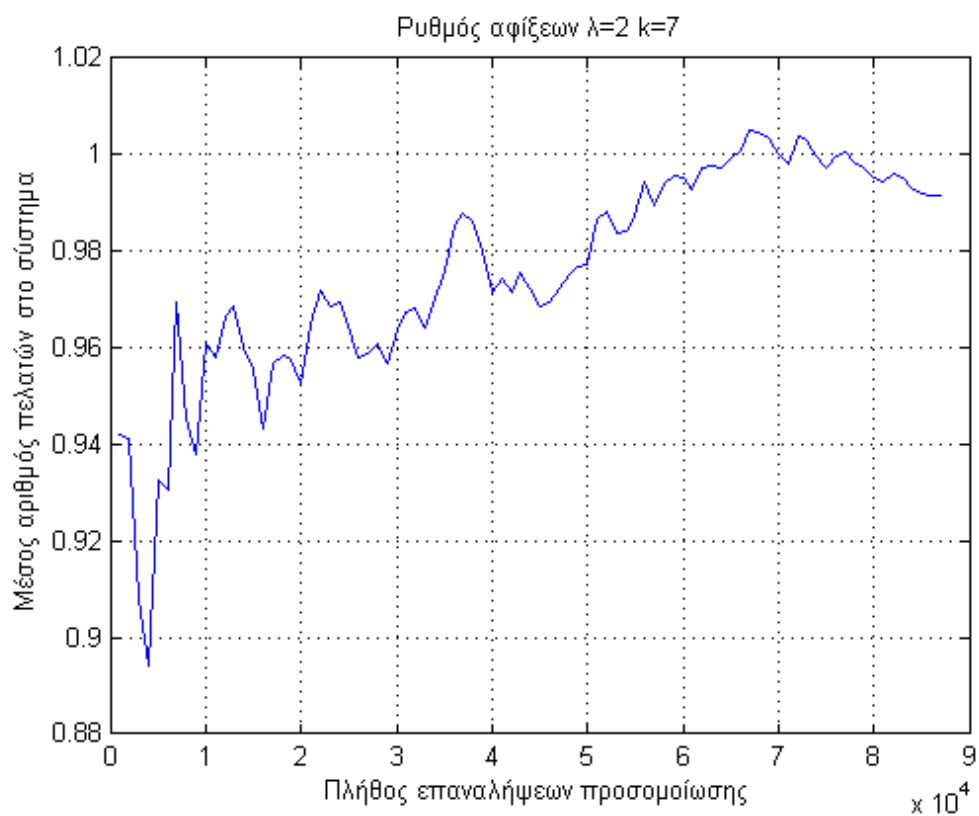

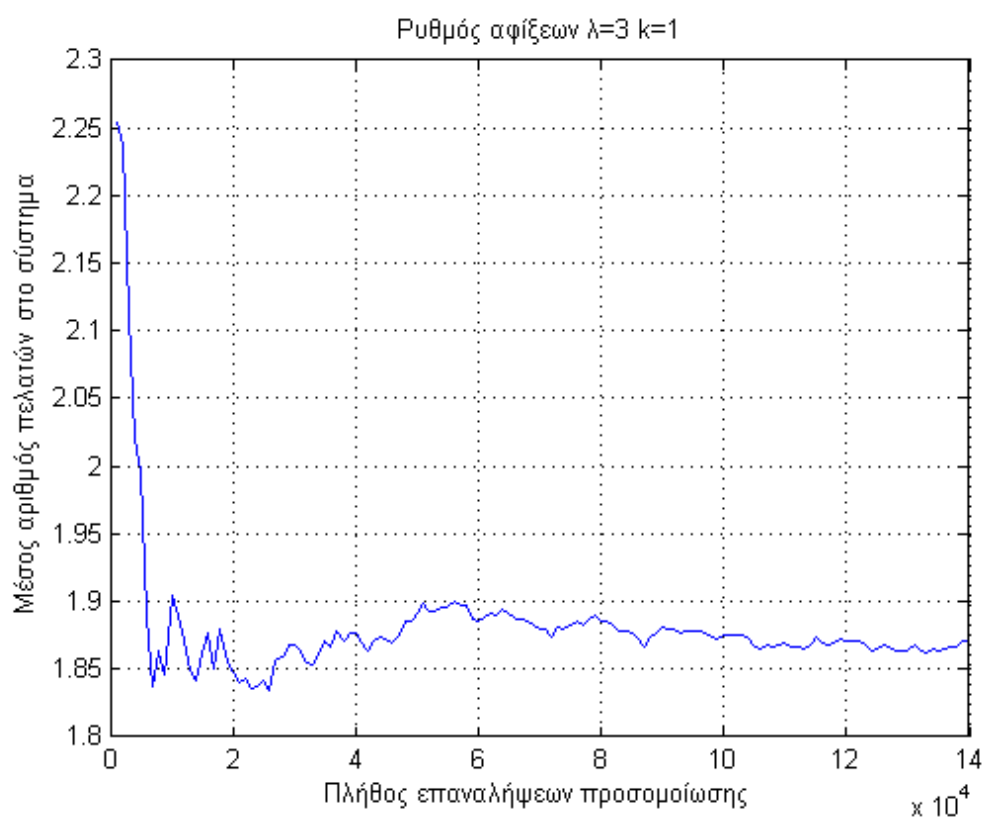
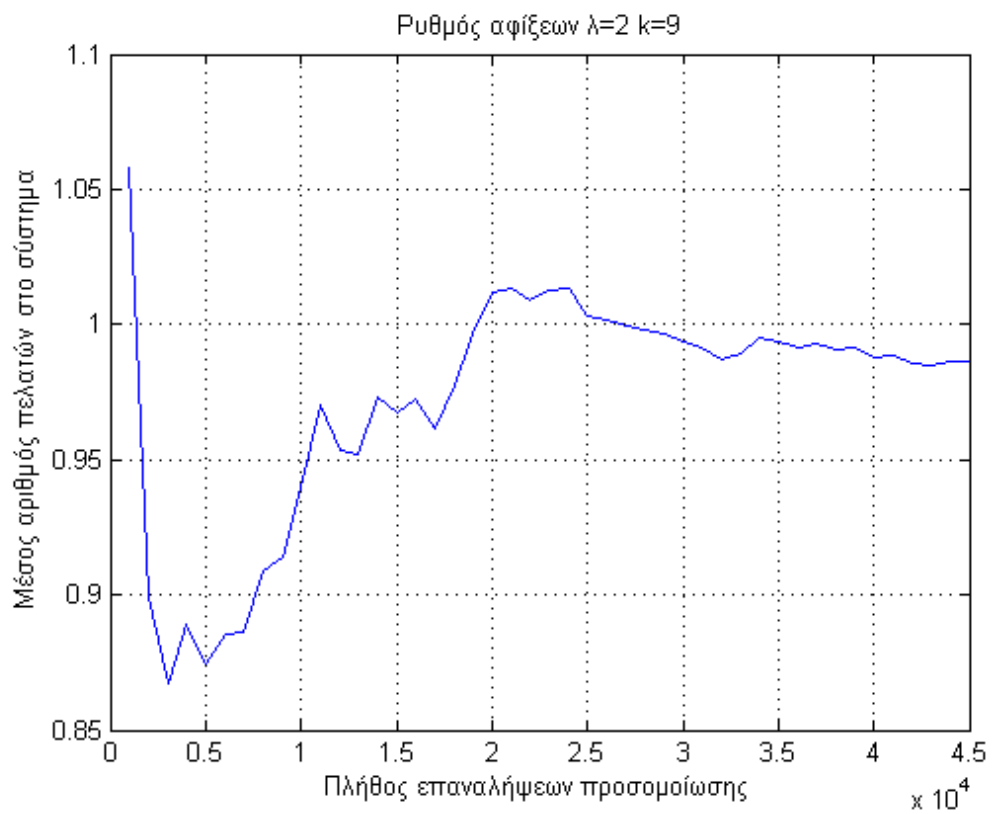

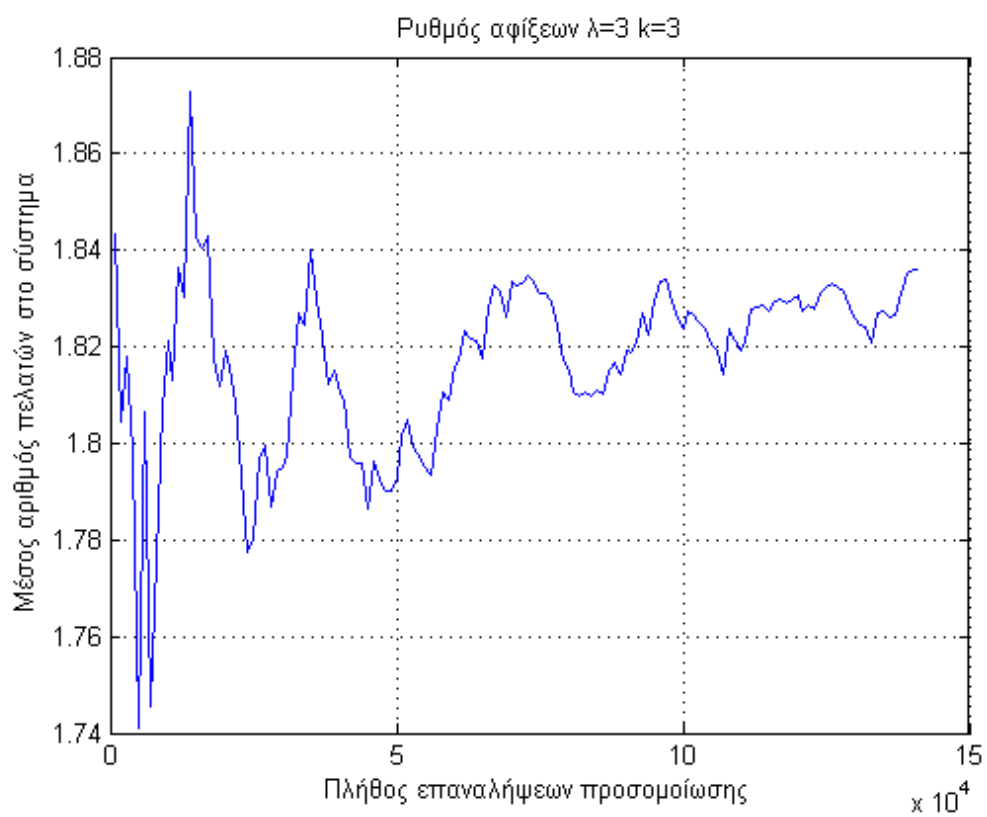
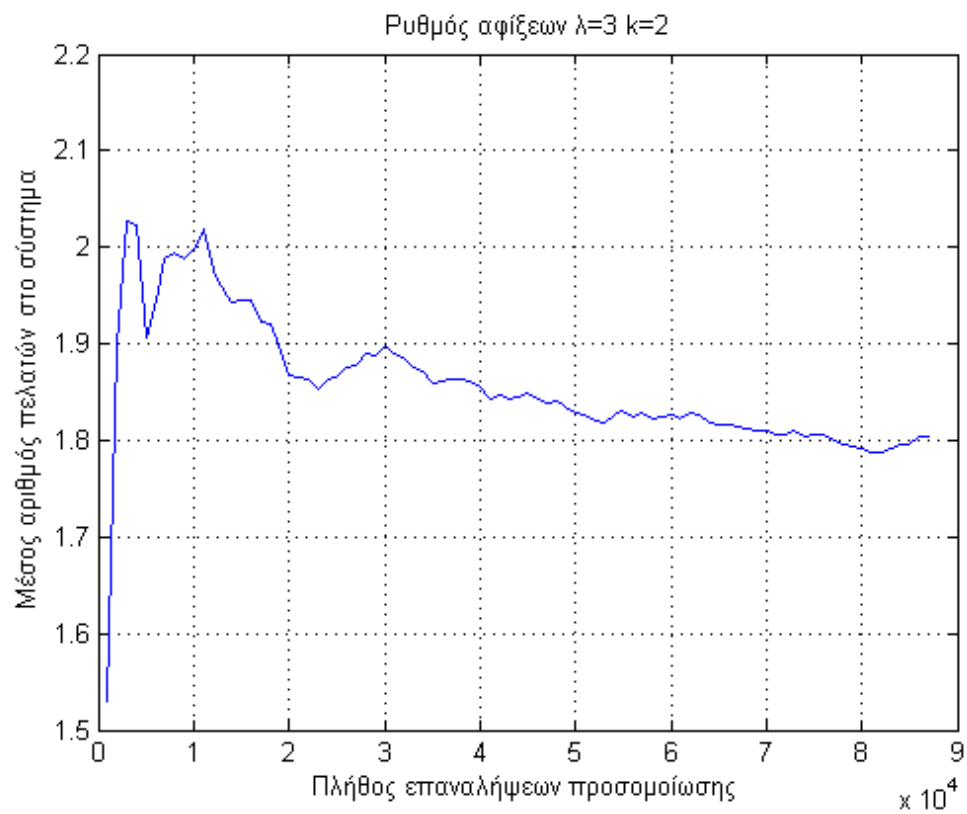

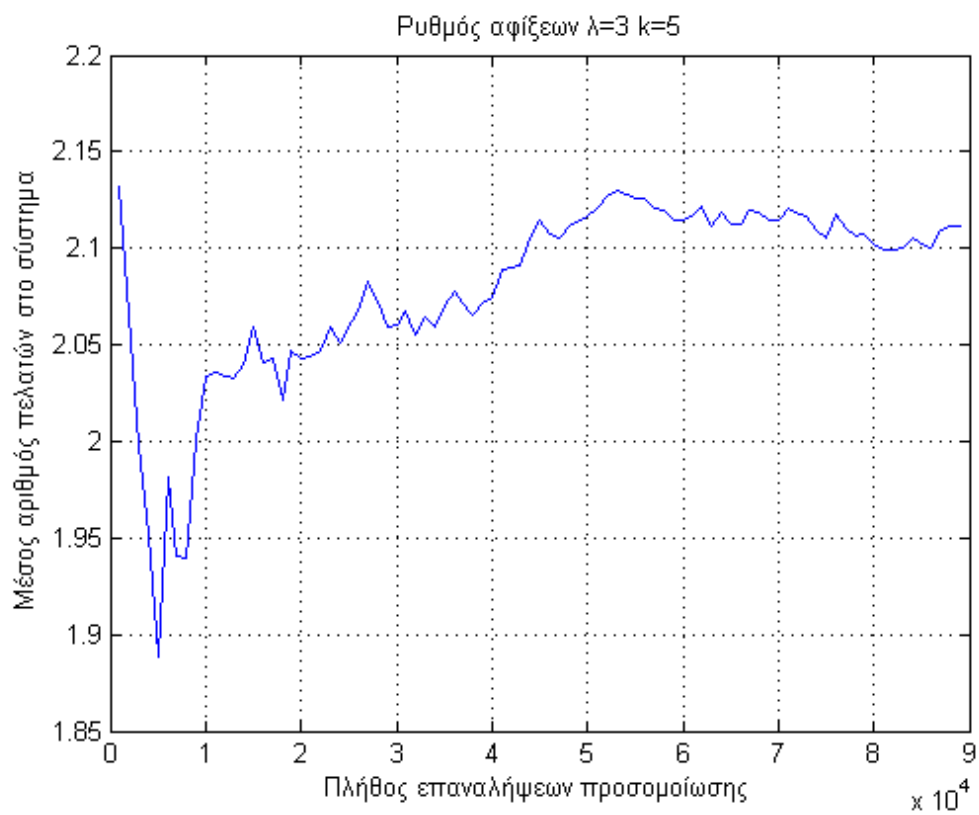
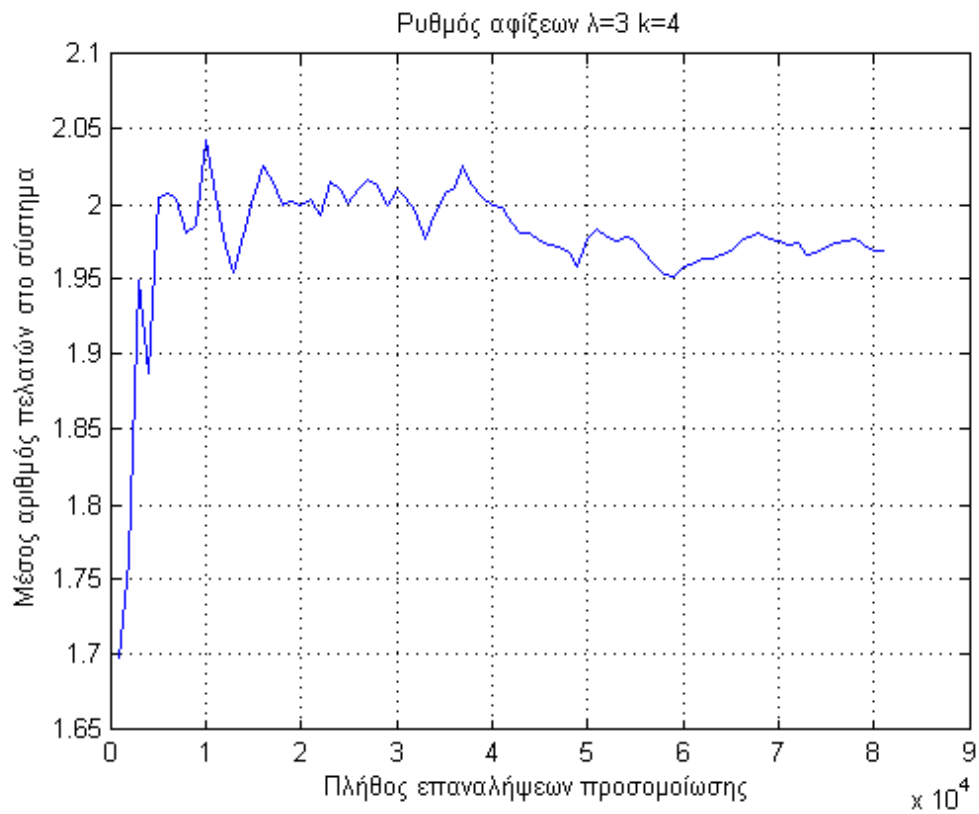

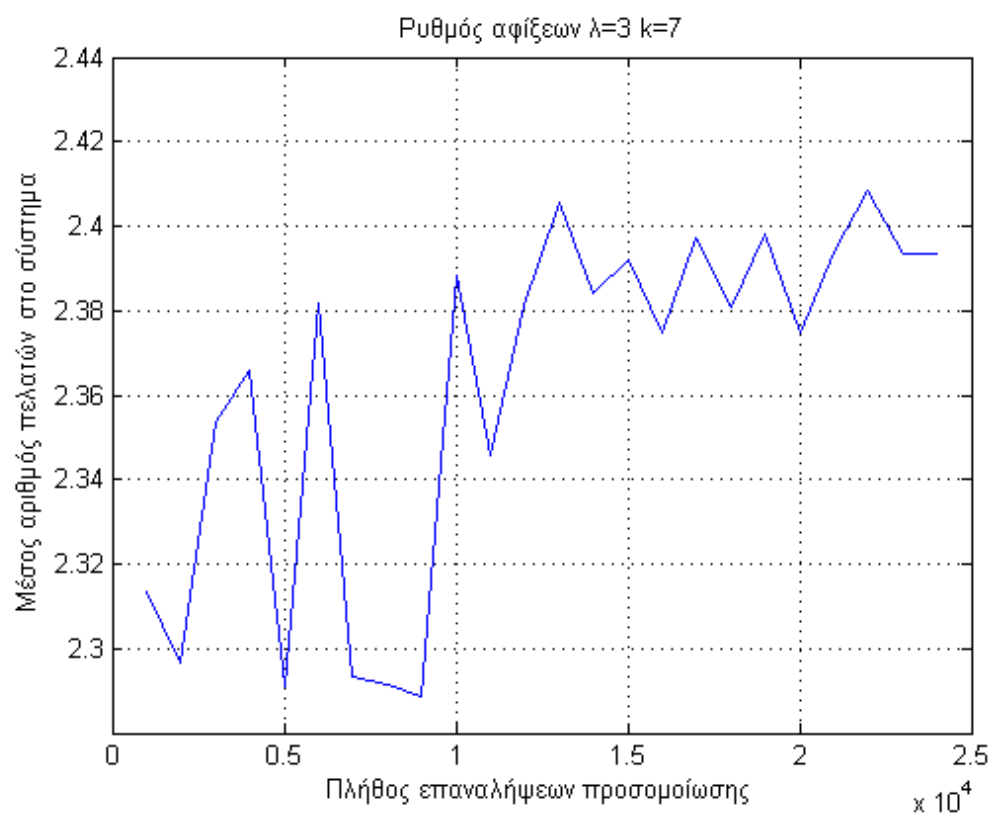
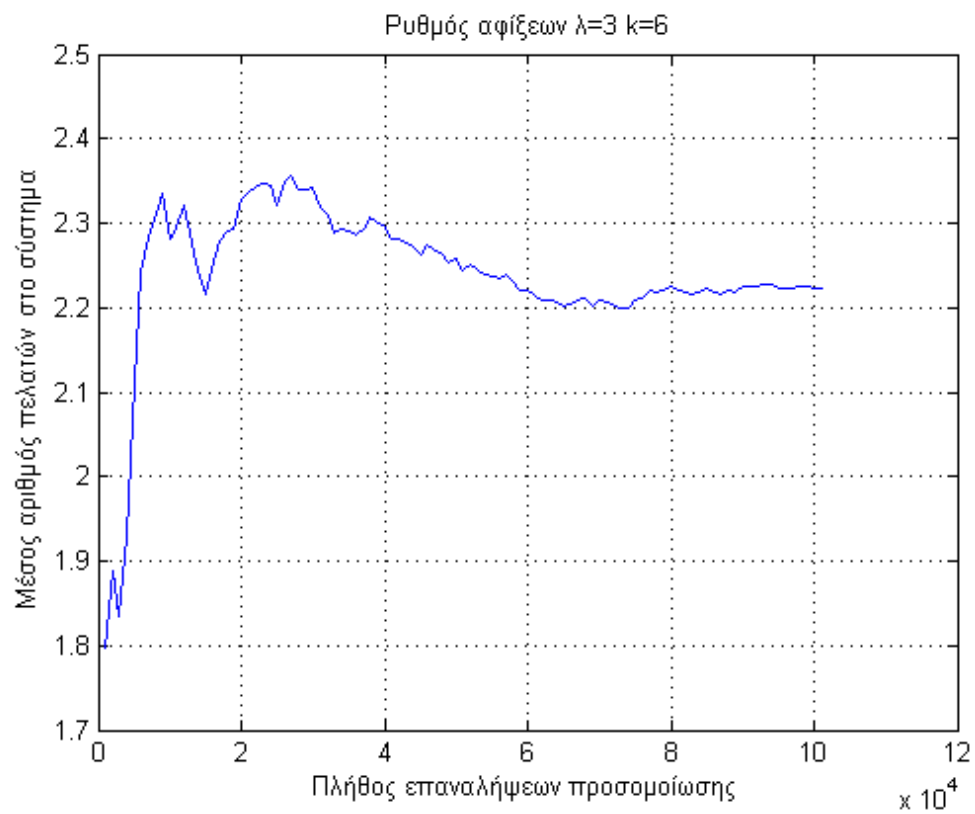

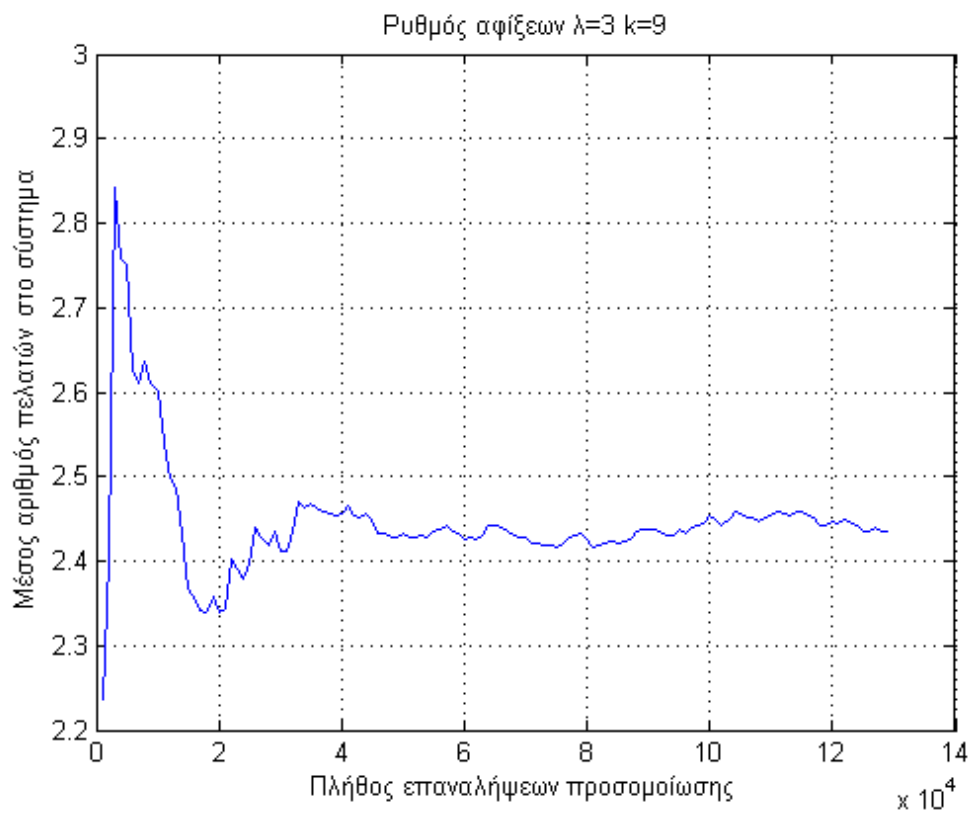
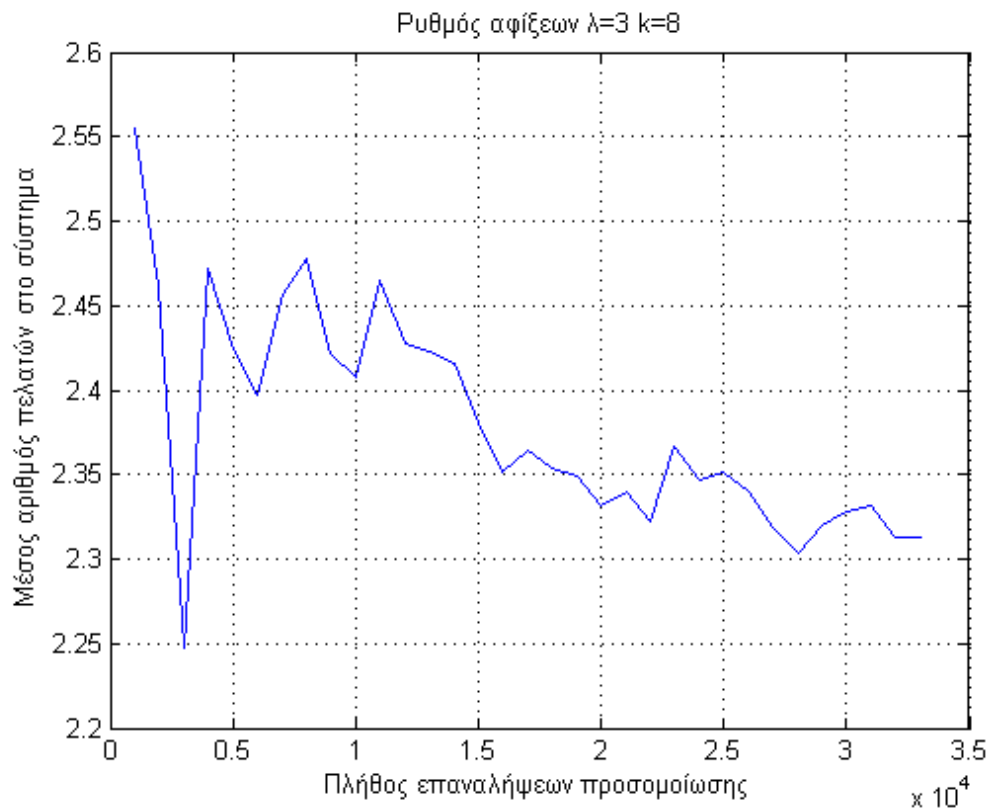

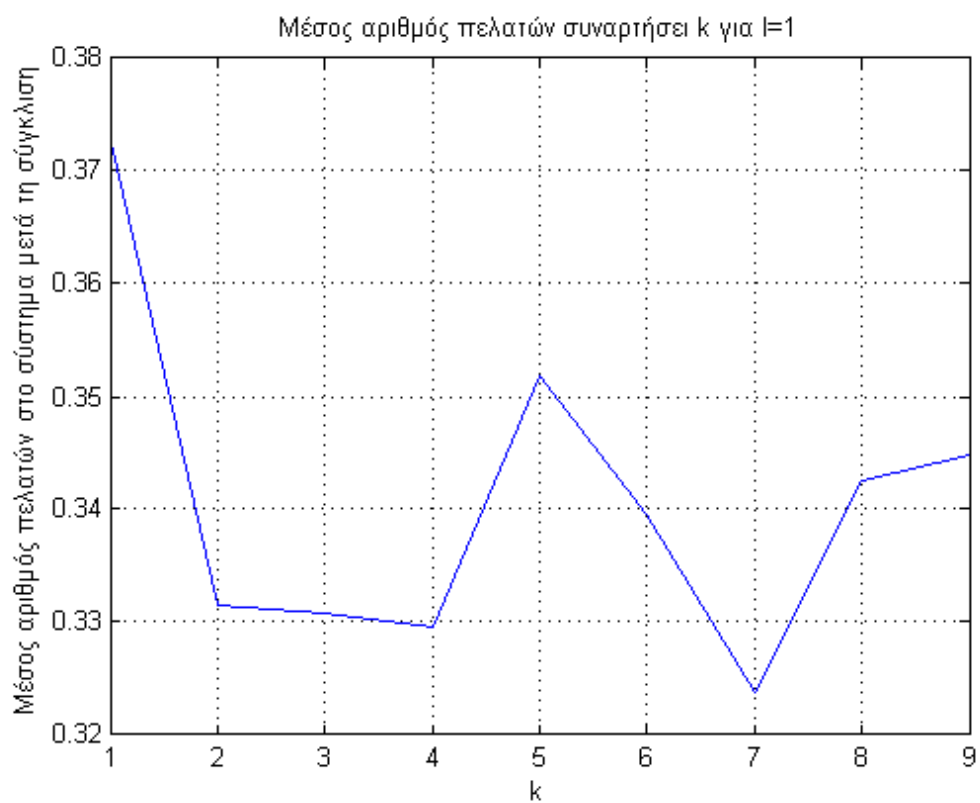

Στη συνέχεια ζητείται ο μέσος αριθμός πελατών στο σύστημα, μετά την σύγκλιση ανωτέρω σαν συνάρτηση του k για κάθε τιμή του ρυθμού εισόδου.

Για $\lambda=1$

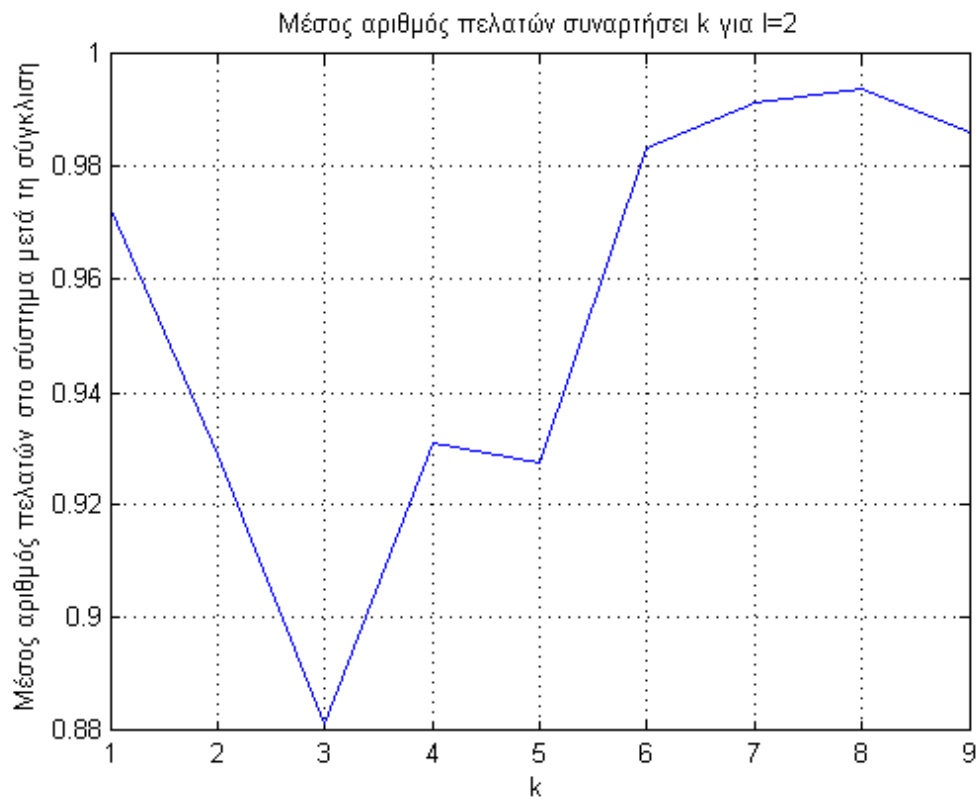
k	E[n]
1	0.3730
2	0.3316
3	0.3308
4	0.3296
5	0.3518
6	0.3395
7	0.3239
8	0.3425
9	0.3449

Για $\lambda=2$

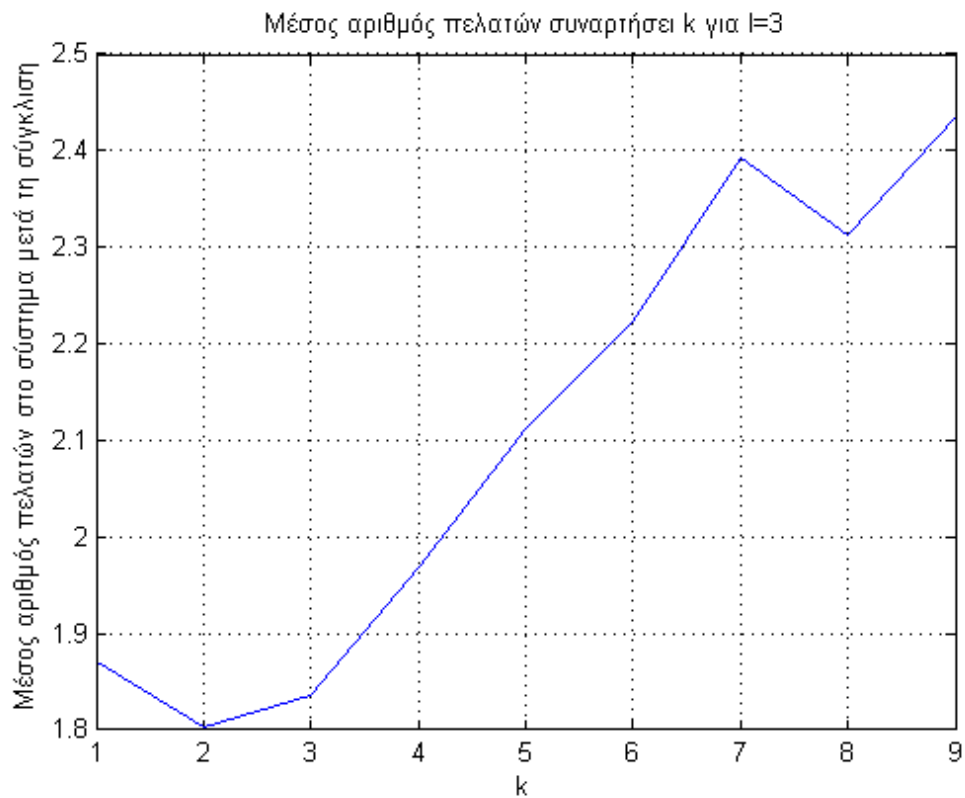
k	E[n]
1	0.9729
2	0.9289
3	0.8813
4	0.9311

5	0.9275
6	0.9832
7	0.9915
8	0.9939
9	0.9863

Για $\lambda=3$

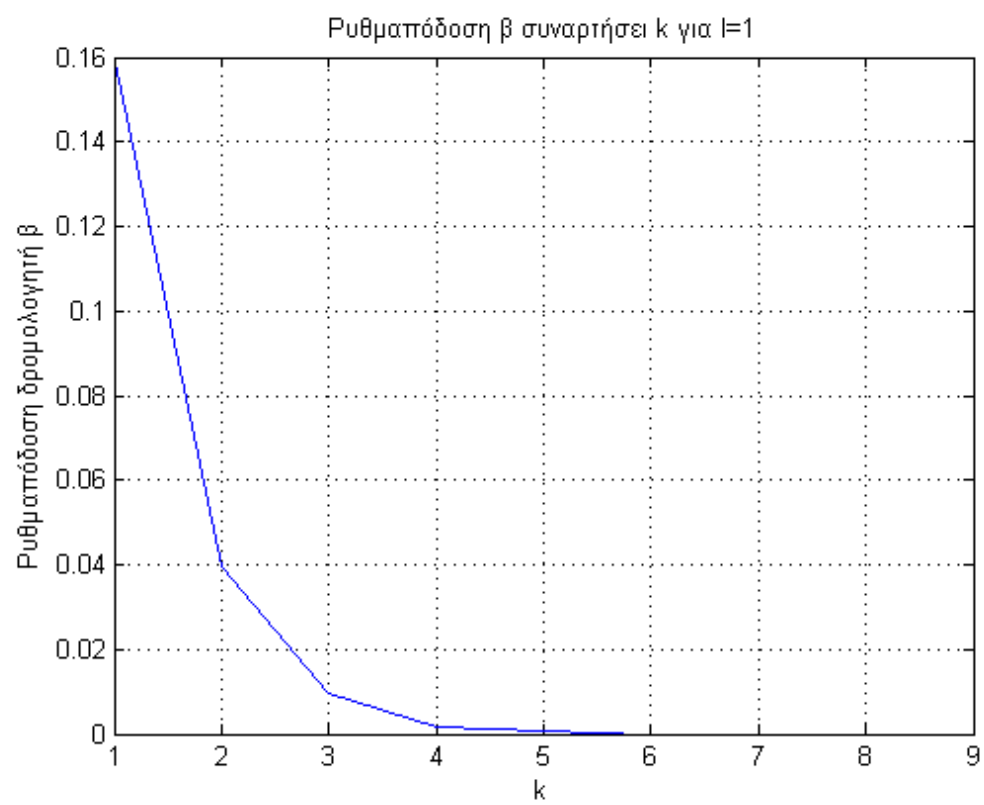
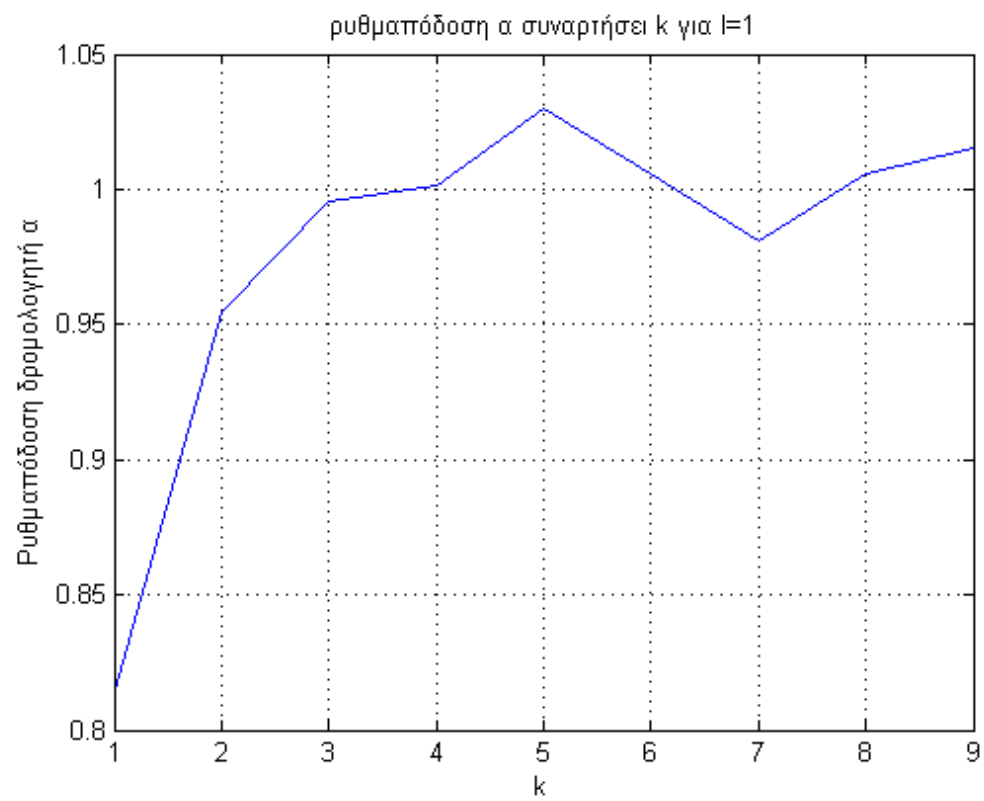
k	$E[n]$
1	1.8704
2	1.8030
3	1.8361
4	1.9687
5	2.1114
6	2.2229
7	2.3934
8	2.3134
9	2.4354

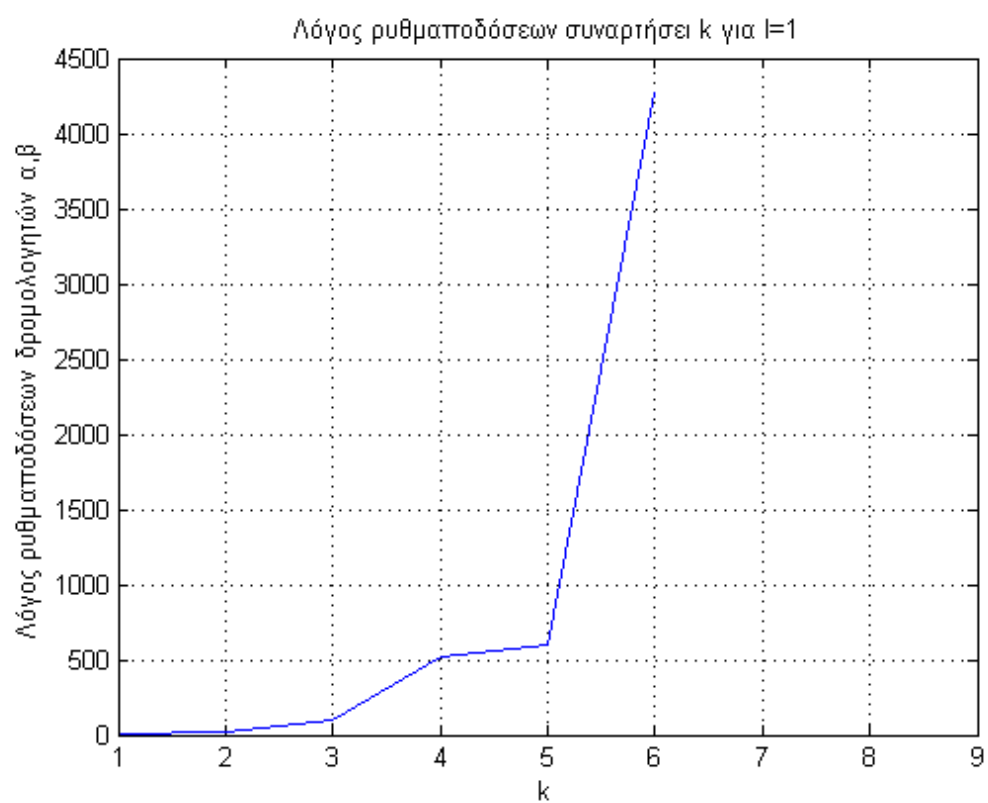

Επιπλέον, ζητούνται οι ρυθμοί απόδοσης (throughput) στους δύο εξυπηρετητές γ_α και γ_β καθώς και ο λόγος $\gamma_\alpha/\gamma_\beta$, μετά την σύγκλιση σαν συνάρτηση του k για κάθε τιμή του ρυθμού εισόδου.

Για $\lambda=1$

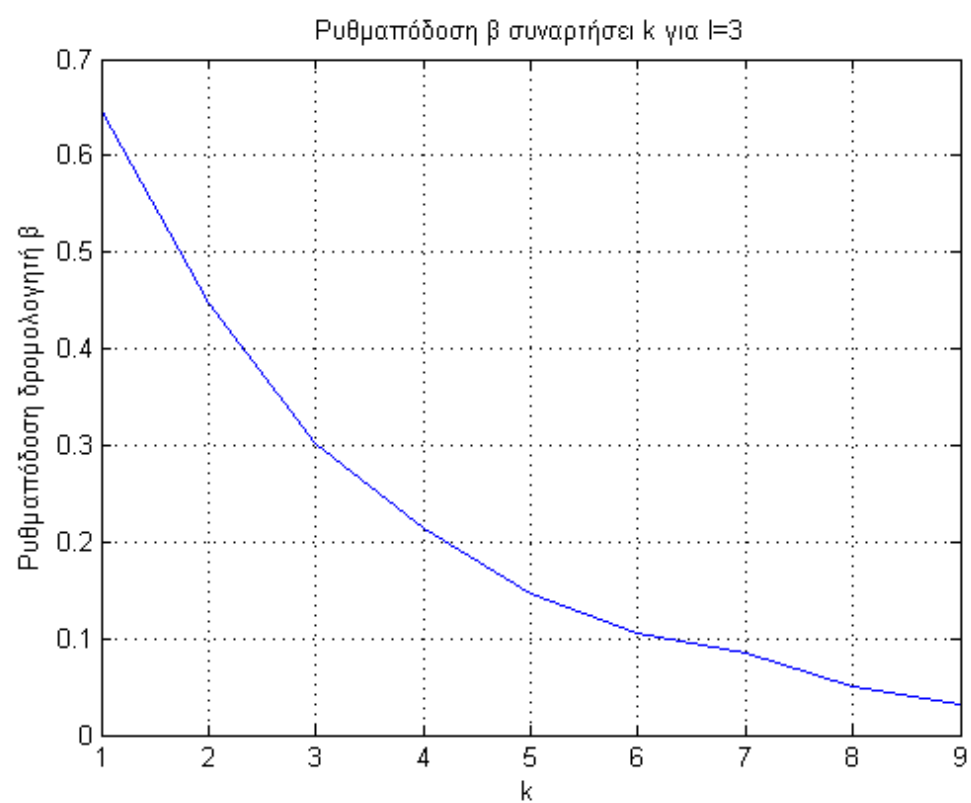
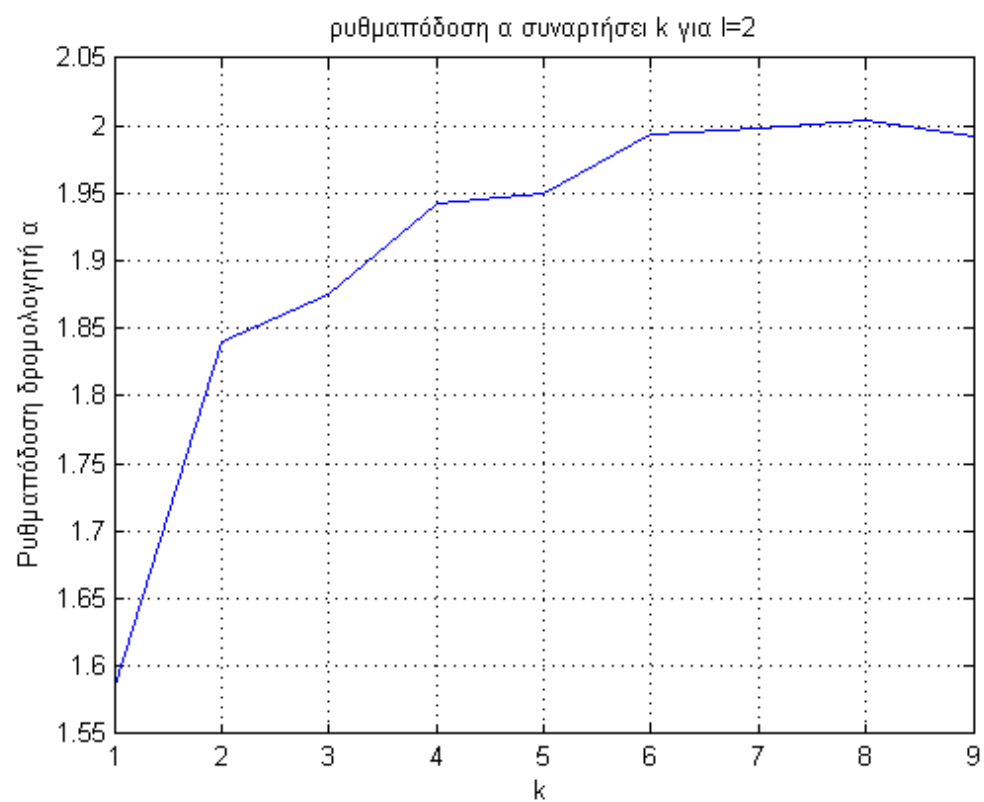
k	γ_α	γ_β	$\gamma_\alpha/\gamma_\beta$
1	0.8140	0.1535	5.3
2	0.9543	0.0413	23.1
3	0.9954	0.0098	101.1
4	1.0012	0.0019	515.8
5	1.0298	0.0017	602.8
6	1.0056	0.0002	4274.2
7	0.9811	0	INF
8	1.0060	0	INF
9	1.0155	0	INF

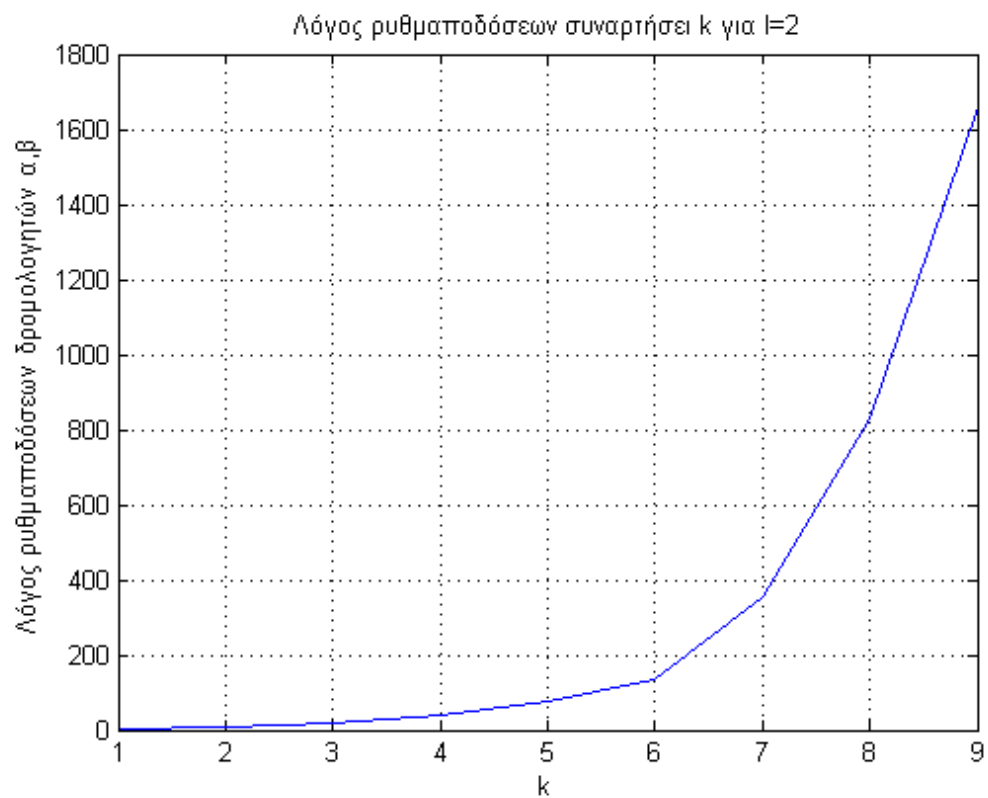

Για $\lambda=2$

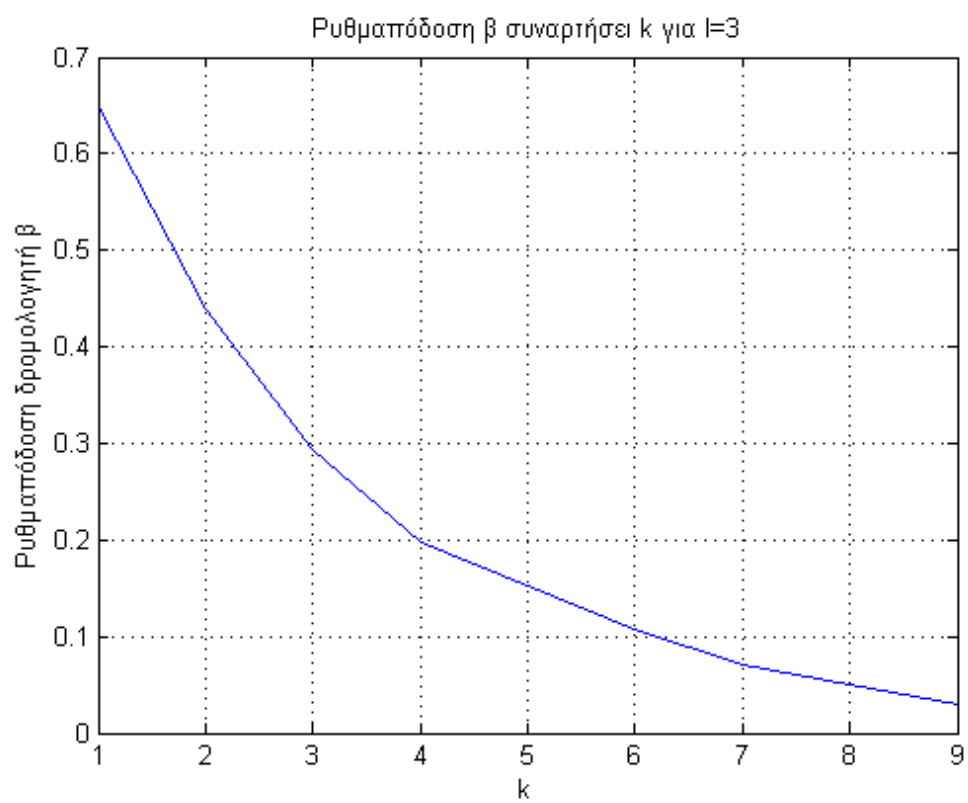
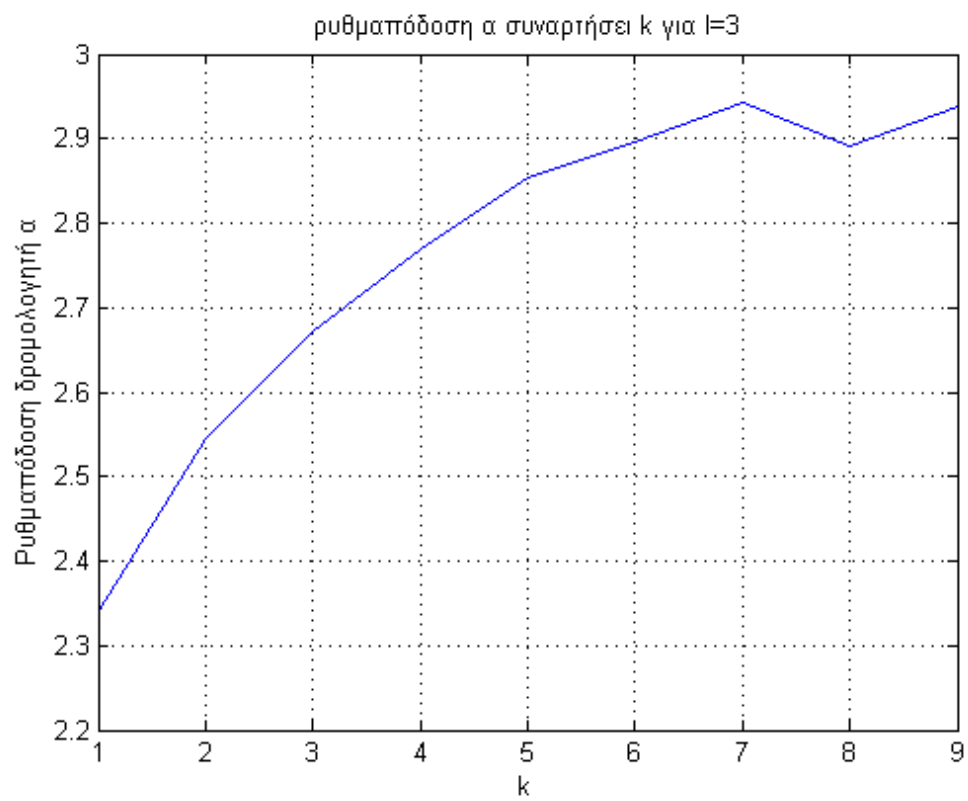
k	γ_{α}	γ_{β}	$\gamma_{\alpha}/\gamma_{\beta}$
1	1.5830	0.4158	3.8
2	1.8409	0.2158	8.5
3	1.8747	0.0981	19.1
4	1.9419	0.0491	39.5
5	1.9492	0.0258	75.5
6	1.9939	0.0150	132.9
7	1.9979	0.0056	356.2
8	2.0033	0.0024	831.0
9	1.9917	0.0012	1660.0

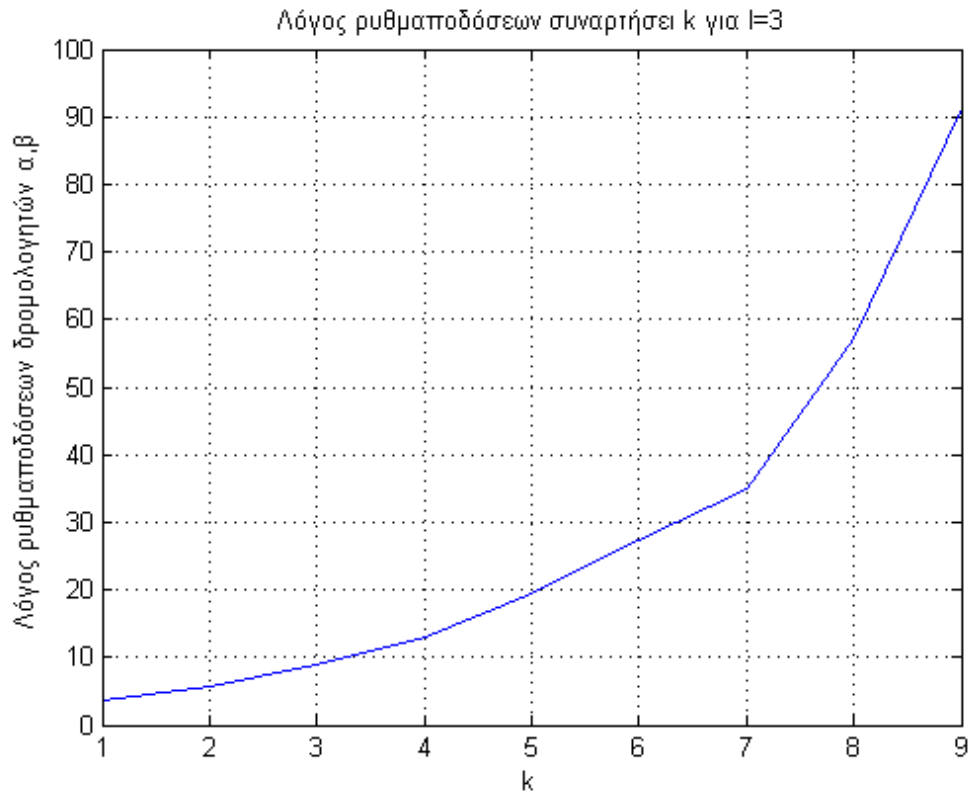

Για $\lambda=3$

k	γ_{α}	γ_{β}	$\gamma_{\alpha}/\gamma_{\beta}$
1	2.3391	0.6485	3.6069
2	2.5455	0.4464	5.7026
3	2.6703	0.3022	8.8358
4	2.7687	0.2144	12.9161
5	2.8531	0.1474	19.3620
6	2.8948	0.1060	27.3054
7	2.9427	0.0844	34.8673
8	2.8908	0.0507	57.0381
9	2.9382	0.0322	91.2797

Σχολιασμός αποτελεσμάτων

Πρώτες παρατηρήσεις στα αποτελέσματα.

Από τα διαγράμματα επιβεβαιώνεται πως η ρυθμαπόδοση για κάθε τιμή του λ είναι μικρότερη από το ρυθμό εξυπηρέτησης καθενός από τους δυο εξυπηρετητές καθώς επίσης κι ότι στις περισσότερες περιπτώσεις είναι μικρότερη και από το εκάστοτε λ (εμφανίζονται μεμονωμένες περιπτώσεις όπου τα γ, λ είναι παραπλήσια αλλά αυτό μπορεί να αποδοθεί σε σφάλμα της προσομοίωσης).

Αυτό που είναι εμφανές από τα παραπάνω αποτελέσματα είναι πως η ρυθμαπόδοση του α είναι σταθερά μεγαλύτερη από αυτή του β (κάτι που ήταν αναμενόμενο) αλλά και πως η διαφορά τους αυξάνεται σημαντικά όσο αυξάνεται το λ , γεγονός που σημαίνει προφανώς ότι ο α είναι σαφώς πιο απασχολημένος από τον β . Τέλος, όσο μεγαλύτερο είναι το k τόσο καθυστερεί ο β να ενεργοποιηθεί οπότε καταλήγει ο α να κάνει το μεγαλύτερο μέρος της εξυπηρέτησης.

Ταχύτητα σύγκλισης

Όπως φαίνεται και από τον κώδικα που παρατίθεται για να την εξαγωγή των αποτελεσμάτων παίρνονταν μετρήσεις ανά 1000 επαναλήψεις μέχρις ότου ικανοποιούνταν το κριτήριο σύγκλισης που είχαμε θέσει, δηλαδή η διαφορά δυο διαδοχικών τιμών της προσομοίωσης να είναι μικρότερη από 0.0001 ή να φτάσουμε ένα μέγιστο αριθμό επαναλήψεων (1000000).

Για να μπορέσουμε να καταλήξουμε σε συμπέρασμα σχετικά με την ταχύτητα σύγκλισης στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζονται συγκεντρωτικά οι επαναλήψεις που απαιτούνταν μέχρι το σύστημα να συγκλίνει.

k	l=1	l=2	l=3
1	12000	98000	140000
2	14000	42000	87000
3	26000	56000	141000
4	34000	45000	81000
5	48000	76000	89000
6	34000	66000	101000
7	45000	87000	24000
8	36000	73000	33000
9	16000	45000	129000

Αυτό που μπορούμε να παρατηρήσουμε ευκολα από τον παρακάτω πίνακα είναι πως ο χρόνος σύγκλισης μεγαλώνει κατα μέσο όρο όσο μεγαλώνει το λ . Επίσης αυτό που μπορεί να παρατηρηθεί είναι ότι η ταχύτητα σύγκλισης εξαρτάται και σε ένα βαθμό από το k . Για $\lambda=1$ παρατηρούμε ότι οι επαναλήψεις ελαχιστοποιούνται για $k=1,2,3$, για $\lambda=2$ οι επαναλήψεις ελαχιστοποιούνται για $k=2$ και για $\lambda=3$ για $k=4$ γεγονός που υποδηλώνει ότι αυτές οι τιμές του k (γύρω από την τιμή 3) ευνοούν το σύστημα να φτάσει γρήγορα σε ισορροπία.

Απόδοση Συστήματος

Από τα αποτελέσματα του ερωτήματος 2 μπορούν να προκύψουν τα εξής συμπεράσματα:

- Όσο μεγαλύτερο το λ , τόσο μεγαλύτερος ο μέσος αριθμός πελατών στο σύστημα. Αυτό το συμπέρασμα είναι λογικό καθώς με μεγαλύτερο ρυθμό αφίξεων και σταθερό ρυθμό εξυπηρέτησης από τους 2 εξυπηρετητές είναι αναμενόμενο να αυξάνεται και ο μέσος αριθμός πελατών που βρίσκονται ανα πάσα στιγμή στο σύστημα.
- Αναφορικά με την τιμή του k αυτό που μπορεί να ειπωθεί είναι ότι αναζητούμε εκείνη την τιμή του k για την οποία λειτουργούν και οι δυο εξυπηρετητές με τέτοιο

τρόπο ώστε να μην οδηγείται ο α σε υπερφόρτωση. Παρατηρώντας τα διαγράμματα που δείχνουν το μέσο πλήθος πελατών συναρτήσει του k βλέπουμε ότι γύρω από την τιμή $k=3-4$ το μέσο πλήθος πελατών πλησιάζει το ελάχιστο του γεγονός που πρακτικά σημαίνει ότι το πλήθος των πελατών που αναμένουν στην ουρά να εξυπηρετηθούν ελαχιστοποιείται και αυτό. Επίσης παρατηρώντας τα διαγράμματα ρυθμαπόδοσης βλέπουμε ότι για τις παραπάνω τιμές του k η ρυθμαπόδοση του α είναι πολύ κοντά (αλλά χαμηλότερη) στη τρέχουσα τιμή του λ ενώ για τη ρυθμαπόδοση του β παρατηρούμε ότι έχει σχετικά υψηλή τιμή σε σχέση με τις τιμές που παίρνει για τις υπόλοιπες τιμές του k (η τιμή του γ_β μεγιστοποιείται για $k=2$). Οπότε μπορούμε με αυτά τα στοιχεία να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι για αυτές τις τιμές του k η απόδοση του συστήματος στατιστικά είναι κοντά στο μέγιστο της.